

LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT

Địa chỉ : 289 Hai Bà Trưng, P8, Q3, TPHCM

Email : longthuongxotgp@yahoo.com

Website : longchuathuongxot.vn

ĐT: **38.290.093**

10/2012

**“Linh hồn hoàn hảo và thánh thiện nhất
là linh hồn làm theo thánh ý Chúa Cha”.**

(NK 603)

(Lưu hành nội bộ)

LÁ THƯ LINH HƯƠNG

Kinh Mân Côi

Lm. JB. Võ Văn Ánh

1. Kinh Mân Côi là lời kinh diệu kỳ

Ngày 16/10/1978, Đức Gioan Phaolô II đắc cử Giáo hoàng. Trong lần xuất hiện đầu tiên trước công chúng, Đức Thánh Cha Gioan Phaolô II đã ký thác sứ vụ của Ngài cho Đức Mẹ Maria và giới thiệu lại Kinh Mân Côi cho toàn thế giới như là **Lời kinh diệu kỳ**.

Sau 25 năm làm Giáo hoàng tức là dịp mừng Ngân khánh Giáo hoàng, Đức Thánh Cha Gioan Phaolô II đã nhắc lại **Kinh Mân Côi là lời kinh diệu kỳ** trong Tông thư "Kinh Mân Côi". Đơn giản trong hình thức, đơn sơ trong nội dung, nhưng không đơn thuần là một Kinh trong giới bình dân như có thời người ta nghĩ, nhất là sau Vatican II khi Phụng vụ tìm lại được vị thế đỉnh cao và trung tâm. Thật vậy, Kinh Mân Côi là kinh phổ quát cho tất cả mọi người, phổ cập cho mọi trình độ và phổ biến trong bất cứ hoàn cảnh nào. Phải chăng đó là nét kỳ diệu của Kinh Mân Côi?

2. Qua Mẹ đến với Chúa Giêsu

Hình thức là lời Kinh trực tiếp dâng lên Đức Mẹ, nhưng nội dung chiêm ngắm, lại là Mầu nhiệm cuộc đời Chúa Giêsu trải ra theo 15 ngắm truyền thống Vui, Thương, Mừng và năm Mầu nhiệm Sự Sáng do Đức Thánh Cha Gioan Phaolô II đề nghị. Đức Thánh Cha Phaolô VI trong Tông huấn Marialis Cultus đã

gọi Kinh Mân Côi là "**cuốn Tin Mừng rút gọn**", rất gọn, không còn cách nào gọn hơn nữa được, để có thể ghi vào bộ nhớ sống, sẵn sàng bung ra làm việc trên màn hình máy tính cuộc đời. Từ việc Chúa Giêsu sinh ra trong Máng cỏ đến việc Người biến hình trên Núi Tabor, rồi qua việc Người như bị Chúa Cha ruồng bỏ, để hiện hình sáng tỏ trong Mùa Phục Sinh.

Tất nhiên, người ta có thể đến với Chúa Giêsu bằng nhiều cách khác nhau như đọc Tin Mừng, rước Thánh Thể, thương giúp người nghèo... nhưng đến với Chúa Giêsu bằng cung cách của Kinh Mân Côi thì quả là độc đáo. Không phải là Bí tích, nhưng hiệu quả dọn đường cho Bí tích, không phải là Phụng vụ, nhưng tâm tình rất cận kề Phụng vụ và nhất là được cùng với Đức Mẹ trên từng cây số cuộc đời Chúa Giêsu và theo phong cách của Đức Mẹ là "**ghi nhớ và suy niệm trong lòng**", tức là "**khẩu tụng**" đều đều lời Kinh Đức Mẹ và "**tâm suy**" dài dài cuộc đời Chúa Cứu Thế.

Qua Mẹ đến với Chúa Giêsu, Ad Jesum per Mariam chính là đây, bằng phương thức tụng niệm tức là vừa đọc vừa suy niệm của Kinh Mân Côi. Đó là kết cấu tinh thần. Ngay trong kết cấu vật thể của tràng hạt Mân Côi, người ta cũng thấy rõ dụng ý này: 50 Kinh Kính Mừng kết thành tràng hạt, nhưng cả tràng hạt chỉ được kết thúc bằng tượng Chúa chịu chết trên Thánh giá. Thật diệu kỳ được Đức Mẹ dẫn tới Chúa Giêsu.

3. Cách đọc Kinh Mân Côi thế nào?

Vấn đề cốt lõi của Kinh Mân Côi không phải là đọc cho đủ các Kinh Kính Mừng cho bằng việc **chiêm ngắm** các biến cố trong cuộc đời Chúa Giêsu và Mẹ Maria **để noi gương bắt chước**. Nếu miệng đọc các Kinh Kính Mừng còn tâm trí chiêm ngắm và suy niệm 20 biến cố cuộc đời Chúa Giêsu và Mẹ Maria, thì các Kinh Kính Mừng giúp ta hạn định được số thời gian bằng nhau cho việc chiêm ngắm mỗi biến cố. Nếu mỗi ngày ta đều đọc một chuỗi Mân Côi, thì nhờ năng chiêm ngắm Chúa Giêsu và Mẹ Maria trong các biến cố cuộc đời của Ngài, mà ngày qua ngày ta dần dần trở nên giống các Ngài trong quan niệm, tư

tưởng, lời nói và hành động. Người chăm chỉ đọc Kinh Mân Côi, thì ngày nào cũng chiêm ngưỡng cách hành xử khuôn mẫu của Chúa Giêsu và Mẹ Maria, nên sẽ được biến đổi giống y như khuôn mẫu ấy một cách vô thức, không cần phải cố gắng nhiều.

4. Những ơn lành mà Kinh Mân Côi đem đến cho nhân loại.

• Trường hợp thứ nhất đó là vào thế kỷ 13, *bè rôi Albigeois* nổi lên ở miền Nam nước Pháp, thế nhưng với chuỗi Mân côi do Đức Mẹ truyền dạy, chỉ trong một thời gian ngắn, thánh Đaminh đã cảm hóa được 150.000 người theo bè rôi trở về cùng Giáo Hội.

• Trường hợp thứ hai đó là vào thế kỷ 16 *ảnh hưởng của Tin lành* trở nên mạnh mẽ và đe dọa toàn cõi Âu Châu. Nhưng dân thành Luxembourg vẫn nhất quyết trung thành với Giáo Hội. Hôm ấy toàn thể dân phố được mời tới nhà thờ để nghe giảng thuyết. Khi vị mục sư bước lên tòa giảng, thì một người giáo dân xướng kinh Mân Côi và tất cả nhà thờ đều lân hạt to tiếng cho đến lúc vị mục sư phải bước xuống tòa giảng và ra khỏi nhà thờ. Và như thế nhờ kinh Mân Côi dân thành Luxembourg giữ vững niềm tin và sự trung thành với Giáo Hội.

• Trường hợp thứ ba đó là vào thế kỷ 16 khi quân Thổ Nhĩ Kỳ đe dọa và xâm chiếm Âu Châu (1571). Thánh Giáo hoàng Piô V đã khuyến khích và phát động việc lần chuỗi Mân Côi và đặc biệt dành một năm 1572 để tôn vinh cảm tạ Mẹ Maria, vì nhờ chuỗi Mân Côi mà đạo quân Thập Tự, ô hợp và không chuyên, đã thắng quân Thổ Nhĩ Kỳ một cách lạ lùng, tại Địa Trung Hải trong trận chiến Lépante vào ngày 7/10/1571 -

Hải quân Thổ Nhĩ Kỳ là lực lượng mạnh nhất và tinh nhuệ nhất thế giới thời bấy giờ, chưa kể quân số và chiến thuyền của họ đông hơn lực lượng của Công giáo nhiều lần. Thánh Giáo Hoàng Piô V cũng đã thiết lập trong lịch

phụng vụ ngày Lễ Đức Mẹ Chiến Thắng vào ngày 7/10/1573. Ngày lễ này đã được Đức Giáo Hoàng Grêgôry XIII đổi lại thành Lễ Đức Mẹ Mân Côi và còn giữ lại cho tới ngày nay.

Đức Cố Giáo Hoàng Gioan Phaolô II nay là Chân Phước Gioan Phaolô đã ban hành Tông Huấn Rosarium Virginis Mariae, Chuỗi Mân Côi Dâng Kính Đức Trinh Nữ Maria ngày 16-10-2002, trong đó Ngài thêm Năm Mầu Nhiệm Sự Sáng. Ngài là Vị Giáo hoàng rất quý mến việc lần chuỗi Mân Côi.

• Trường hợp thứ tư, đó là vào thế kỷ 20, trước năm 1917, Bồ Đào Nha ở vào một tình trạng suy thoái một cách trầm trọng về phương diện tôn giáo. Gần hai thế kỷ, óc bè phái đã gây nên những chia rẽ và những cuộc nội chiến. Giáo Hội bị bách hại bởi những kẻ theo *nhóm Tam điểm*. Nhà thờ bị phá hủy, các linh mục và tu sĩ bị bắt bớ, khắp nơi người ta tổ chức những đoàn hội chống lại Giáo Hội. Thế nhưng kể từ năm 1917, năm Đức Mẹ hiện ra tại Fatima, Bồ Đào Nha đã đi vào một khúc quanh mới của lịch sử. Người ta tổ chức những đoàn hội chuyên lo lần hạt Mân côi, để xin Mẹ chấm dứt những xáo trộn và ban mọi ơn lành xuống cho đất nước. Và Bồ Đào Nha đã xứng đáng với tước hiệu quê hương của kinh Mân côi.

Bởi vậy ngày Lễ Mân Côi (7/10) cũng nhắc nhở nhân loại rằng Mẹ luôn kêu gọi thế giới hoán cải. Biết bao lần Mẹ đã hiện ra ở các nơi trên thế giới, Mẹ đều mời gọi con người ăn năn, sám hối. Nhân loại có thể được cứu vãn khỏi hiểm nguy, khỏi tội lỗi, nếu họ biết hối cải. Tại Fatima, Mẹ đã lập đi lập lại nhiều lần lời này. Và phương tiện hữu hiệu nhất, tốt nhất là cầu nguyện bằng chuỗi Mân Côi, là phương thế tối hảo để nhân loại và con người được Chúa tha thứ và ban ơn.

"Kinh Mân Côi là 'mỏ vàng', để cho chúng ta đến nhận lãnh, và không bao giờ cạn".

SỐNG LỜI CHÚA

Lm. Raphael Xuân Nguyễn

CHÚA NHẬT 27 THƯỜNG NIÊN, NĂM B

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Luca (Lc 1, 26-38)

Khi ấy, Thiên Thần Gabriel được Chúa sai đến một thành xứ Galilêa, tên là Nadarét, đến với một trinh nữ đã đính hôn với một người tên là Giuse, thuộc chi họ Đavít, trinh nữ ấy tên là Maria. Thiên thần vào nhà trinh nữ và chào rằng: *"Kính chào Trinh Nữ đầy ơn phước, Thiên Chúa ở cùng Trinh Nữ"*. Nghe lời đó, Trinh Nữ bối rối và tự hỏi lời chào đó có ý

nghĩa gì. Thiên thần liền thưa: *"Maria đừng sợ, vì đã được ơn nghĩa với Chúa. Nay Trinh Nữ sẽ thụ thai, hạ sinh một con trai và đặt tên là Giêsu. Người sẽ nên cao trọng và được gọi là Con Đấng Tối Cao. Thiên Chúa sẽ ban cho Người ngôi báu Đavít tổ phụ Người. Người sẽ cai trị đời đời trong nhà Giacóp, và triều đại Người sẽ vô tận"*.

Nhưng Maria thưa với thiên thần: *"Việc đó xảy đến thế nào được, vì tôi không biết đến người nam?"*

Thiên thần thưa: *"Chúa Thánh Thần sẽ đến với trinh nữ và uy quyền Đấng Tối Cao sẽ bao trùm trinh nữ. Vì thế, Đấng trinh nữ sinh ra sẽ là Đấng Thánh và được gọi là Con Thiên Chúa. Và nay, Isave chị họ trinh nữ cũng đã thụ thai con trai trong lúc tuổi già và nay đã mang thai được sáu tháng, người mà thiên hạ gọi là son sẻ; vì không có việc gì mà Chúa không làm được"*.

Maria liền thưa: *"Này tôi là tôi tớ Chúa, tôi xin vâng như lời Thiên thần truyền"*. Và thiên thần cáo biệt trinh nữ.

Suy niệm Lời Chúa

NHÂN DANH TÌNH YÊU

Tiếng nói của con tim như vô hình nhưng vô cùng mãnh liệt. Nó cứ âm thầm thúc đẩy để chủ thể tự nhiên tìm về đối tượng yêu đương, bất kể giới hạn tuổi tác, địa vị, hoàn cảnh hoặc ngay cả thời gian và không gian. Chẳng lạ gì vì yêu con người, Thiên Chúa đã xuống thế làm người và điên dại chết trên thập giá. Riêng về những tương quan tình yêu giữa con người với nhau, nhất là tình yêu đôi lứa, vợ chồng, tiếng nói tình yêu đã khiến họ bị hút lại gần nhau, yêu nhau, cho nhau, xâm nhập nhau đến nỗi Thánh Kinh đã diễn tả: Người ta sẽ bỏ cha mẹ mà kết hiệp với vợ (chồng) mình, họ không còn là hai, nhưng là một huyết nhục. Đó là sức mạnh của sự quyến rũ và hấp dẫn của tình yêu, nhất là ở thuở ban đầu khi mới yêu nhau.

Tuy nhiên, ở một khía cạnh khác của tình yêu thể hiện trong đời người, rất nhiều người đã bị mù quáng không thể phân biệt được tình yêu thật và tình yêu giả. Họ chỉ biết nhân danh tình yêu để vượt qua những biên giới của văn hóa, đạo lý, luật pháp, truyền thống và ngay cả luật Thiên Chúa. Khi vượt qua các giới hạn này, tình yêu không còn tinh tuyền và đẹp đẽ với những nét đẹp mẫu của tình yêu Thiên Chúa khắc ghi trong tim nhân loại. Nó thường hay bị hướng dẫn và nhuộm kín màu sắc của tội lỗi. Bởi thế, vì nhân danh tình yêu nên xã hội con người tràn đầy những nạn nhân thâm cảm của tình yêu ngang trái. Người ta không thể tưởng tượng được một người cha có thể phạm tội dâm dục với con gái mình, hoặc người vợ hay chồng dám vô tình liều bỏ tử con thơ dại để ích kỷ sống với người khác! Những thảm họa ấy đã và đang xảy ra trong rất nhiều xã hội hôm nay. Chúng cũng xảy ra thời Mai sen khi ông cho phép làm giấy ly dị. Điều thay đổi đó mà chính Chúa Giêsu xác định là do sự cứng lòng của con người, chứ từ đầu, khi Thiên Chúa tạo dựng con người thì không có như vậy. Và ngày nay, vì hạnh phúc con người, Giáo hội Công Giáo cũng tháo gỡ nhiều trường hợp hôn nhân không thành với hy vọng cho họ một cuộc sống tốt đẹp hơn cả đạo lẫn đời. Tuy nhiên, ân huệ

ấy sẽ không bao giờ trở thành sự khuyến khích ly dị, mà chỉ muốn xác định tính cách bất hợp pháp của hôn nhân cũ mà thôi; đồng thời cũng nhắc lại điều Chúa Giêsu phán: Sự gì Thiên Chúa đã kết hợp, con người không được phân rã.

Bạn và tôi đều biết, theo triết gia Pascal, thì con tim mình có lý lẽ riêng của nó, đôi lúc không thể hiểu và cũng không thể kiểm soát hay điều khiển nổi những đam mê khi con tim say đắm. Vào thời điểm nào đó của cuộc đời, khi thức giấc sau những đêm dài tăm tối, chúng ta sẽ hiểu được lý do thực của việc nhân danh tình yêu để làm gì, nhất là việc làm ấy một khi đúng với luật và ý Chúa, nó sẽ kết thúc ở cõi vĩnh hằng nơi chỉ còn đức mến mà thôi.

CHÚA NHẬT 28 THƯỜNG NIÊN, NĂM B

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Marcô (Mc 10, 17-30)

Khi ấy Chúa Giêsu vừa lên đường, thì một người chạy lại quỳ gối trước Người và hỏi: "*Lạy Thầy nhân lành, tôi phải làm gì để được sống đời đời?*". Chúa Giêsu trả lời: "*Sao người gọi Ta là nhân lành? Chẳng có ai là nhân lành, trừ một mình Thiên Chúa. Người đã biết*

các giới răn: đừng ngoại tình, đừng giết người, đừng trộm cắp, đừng làm chứng gian, đừng lường gạt; hãy thảo kính cha mẹ". Người ấy thưa: "*Lạy Thầy, những điều đó tôi đã giữ từ thuở nhỏ*".

Bấy giờ Chúa Giêsu chăm chú nhìn người ấy và đem lòng thương mà bảo rằng: "*Người chỉ thiếu một điều, là người hãy đi bán tất cả gia tài, đem bố thí cho người nghèo khó và người sẽ có một kho báu trên trời, rồi đến theo Ta*". Nhưng người ấy nghe những lời đó, thì sụ nét mặt và buồn rầu bỏ đi, vì anh ta có nhiều của cải. Lúc đó Chúa Giêsu nhìn chung quanh và bảo các môn đệ rằng: "*Những người giàu có vào nước Thiên Chúa khó biết bao!*". Các môn đệ kinh ngạc vì những lời đó. Nhưng

Chúa Giêsu lại nói tiếp và bảo các ông rằng: *"Hỡi các con, những kẻ cậy dựa vào tiền bạc, thật khó mà vào nước Thiên Chúa biết bao! Con lạc đà chui qua lỗ kim còn dễ hơn người giàu có vào nước Thiên Chúa".* Các ông càng kinh ngạc hỏi nhau rằng: *"Như vậy thì ai có thể được cứu độ?"*. Chúa Giêsu chăm chú nhìn các ông, và nói: *"Đối với loài người thì không thể được, nhưng không phải đối với Thiên Chúa, vì Thiên Chúa làm được mọi sự".*

Phêrô thưa cùng Chúa Giêsu rằng: *"Đây chúng con đã bỏ mọi sự mà theo Thầy"*. Chúa Giêsu trả lời rằng: *"Thầy bảo thật các con, chẳng ai bỏ nhà cửa, anh em, chị em, cha mẹ, con cái, đồng ruộng vì Thầy và vì Tin Mừng, mà ngay bây giờ lại không được gặp trăm ở đời này về nhà cửa, anh em, chị em, cha mẹ, con cái và ruộng nương, cùng với sự bắt bớ, và ở đời sau được sự sống vĩnh cửu. Nhưng có nhiều kẻ trước nhất sẽ nên rốt hết, và những kẻ rốt hết sẽ nên trước nhất"*.

Suy niệm Lời Chúa

GIÁ TRỊ CỦA CẢI VẬT CHẤT

Dưới cái nhìn và mục đích người đời, của cải vật chất được xếp ưu tiên lên hàng đầu. Người ta thường nhắc và kính trọng những người giàu có nhiều tiền tài vật chất, chẳng hạn mỗi năm ở xứ Mỹ này tên tuổi các nhà tỷ phú thường được dành cho một hàng đặc biệt trên báo chí, internet vv... Còn trong sinh hoạt thường ngày như tương quan bạn bè, họ hàng, xóm làng, và nhất là tương quan buôn bán và kinh tế, người ta thích liên lạc và tiếp xúc với những người giàu có. Điều này nhiều khi cũng xảy ra trong tương quan tôn giáo nữa, nhất là khi cần tiền để làm một công trình nào đó. Dưới ánh sáng Tin Mừng, tức quan niệm và đường hướng của Chúa Giêsu, qua chứng minh về một chàng thanh niên giàu đã từ chối theo Chúa, một kết luận xem ra rất khắt khe về người giàu của cải vật chất đã được đưa ra: Những người giàu có vào Nước Thiên Chúa khó biết bao! Hỡi các con, những kẻ cậy dựa vào tiền bạc thật khó mà vào Nước Thiên Chúa biết bao! Con lạc đà chui qua lỗ kim còn dễ hơn người giàu có vào Nước Thiên Chúa. Chúng ta nghĩ gì về quan niệm và đường hướng này?

Trước hết xin đừng lẫn lộn và vợ dũa cả nắm tất cả những người giàu, mà phải phân biệt một chi tiết rất quan trọng Chúa Giêsu muốn nói đến: đó là những kẻ chỉ cậy dựa vào tiền bạc vật chất mà thôi mới khó vào Nước Thiên Chúa. Như thế, Chúa Giêsu không kết án người giàu vật chất. Ở một chỗ khác trong Phúc âm, Chúa Giêsu nhấn mạnh đến việc không được làm tôi hai chủ: hoặc chọn tiền tài vật chất hay là chỉ được chọn Thiên Chúa! Đúng hơn, Chúa nhắc con người hãy trở lại với tóm lược căn bản của Mười Giới Răn: Thờ phượng Chúa trên hết mọi sự. Riêng trong trường hợp muốn nên trọn lành, tức cảm nghiệm sự thánh thiện của Thiên Chúa trong tâm hồn mình ngay ở đời này, thì nguyên việc giữ các Điều Răn vẫn chưa đủ. Theo đề nghị của Chúa cho người thanh niên giàu, thì anh phải bán hết gia tài của anh và tặng cho những người nghèo khó, nghĩa là phải xa hẳn tương quan vật chất, không để chúng điều khiển đời mình. Lệ thuộc vật chất sẽ trở nên những kẻ cậy dựa tiền bạc như Chúa nói.

Nếu các tông đồ đã dám bỏ tất cả để theo Chúa, là vì các ông đã tuyệt đối tin vào Người, vào quyền năng cũng như tình thương của Người. Hơn nữa dù giàu hay nghèo, con người đều là con cái Chúa. Nếu biết chia sẻ tình thương cho nhau, thì của cải vật chất sẽ biến thành tiền mua lấy Nước Trời, bởi vì đối với con người nhiều việc không thể được, nhưng đối với Ngài, mọi sự đều có thể, nhất là quyền cho ta vào Nước Trời.

CHÚA NHẬT 29 THƯỜNG NIÊN, NĂM B

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Marcô (Mc 10, 35-45)

Khi ấy, Giacôbê và Gioan con ông Giêbêđê đến gần Chúa Giêsu và thưa Người rằng: "*Lạy Thầy, chúng con muốn Thầy ban cho chúng con điều chúng con sắp xin Thầy*". Người hỏi: "*Các*

con muốn Thầy làm gì cho các con?". Các ông thưa: "Xin cho chúng con một người ngồi bên hữu, một người ngồi bên tả Thầy trong vinh quang của Thầy". Chúa Giêsu bảo: "Các con không biết các con xin gì. Các con có thể uống chén Thầy sắp uống và chịu cùng một phép rửa Thầy sắp chịu không?". Các ông đáp: "Thưa được". Chúa Giêsu bảo: "Chén Thầy uống, các con cũng sẽ uống, và phép rửa Thầy sắp chịu, các con cũng sẽ chịu. Còn việc ngồi bên hữu hay bên tả Thầy, thì không thuộc quyền Thầy ban, nhưng là dành cho những ai đã được chỉ định".

Mười môn đệ kia nghe chuyện đó liền bức tức với Giacôbê và Gioan. Chúa Giêsu gọi các ông lại gần mà bảo: *"Các con biết rằng những người được coi là lãnh tụ các nước, thì sai khiến dân chúng như ông chủ, và những người làm lớn thì lấy uy quyền mà trị dân. Còn các con không như thế. Trái lại, ai trong các con muốn làm lớn, thì hãy tự làm đầy tớ anh em. Và ai muốn thành người cầm đầu trong các con, thì hãy tự làm nô lệ cho mọi người. Vì chính Con Người cũng không đến để được phục vụ, nhưng để phục vụ và ban mạng sống mình làm giá cứu chuộc cho nhiều người".*

Suy niệm Lời Chúa

TỪ THU BUỒN ĐẾN XUÂN CỨU ĐỘ

Mùa thu đang len lén vào hồn thi nhân khiến những chiếc lá vàng rơi không khởi đầu một cõi chết, nhưng tô điểm và báo hiệu một sức sống vụt lên khi kết hiệp với những bước chân xào xạc của những chú nai vàng ngơ ngác. Màu trời Mùa Thu có khi trong xanh cao vút niềm hy vọng, nhưng có lúc vẫn đục khói sương của những tâm hồn trĩu nặng u buồn khói mây! Khi màu đen xám chiếm đoạt và loang lổ cõi lòng, hồn ta sẽ mãi là thu buồn bất tận. Màu sắc chiếm đoạt cũng đồng nghĩa với danh vọng hão huyền ngự trị lòng nhân loại. Hai môn đệ

Giacôbê và Gioan khi muốn được ngồi bên tả và bên hữu Thầy Giêsu, lập tức mùa thu buồn loang lổ trong lòng những môn đệ khác. Thầy Giêsu lại phải vẽ lại màu sắc cho Mùa Thu cao xanh trong sáng ơn thánh trong hồn các môn đệ: Việc ngồi bên tả hữu trong Nước Chúa sẽ dành cho người Chúa tuyển chọn... Vác thập giá và đóng đinh mình vào đó là bốn phận những người tự nguyện theo Thầy... Cứ tiếp tục phục vụ và hành động như thân phận người đầy tớ để giá trị của nó biến thành Mùa Xuân cứu rỗi.

Có lẽ các môn đệ Đức Giêsu trong thoáng chốc sẽ chẳng thể hiểu cũng như sẽ không thể chấp nhận lý thuyết ngược đời ấy: Ai mà lại đại dốt làm đầy tớ kẻ khác! Đúng vậy, khi Thầy Giêsu đang lên Giêrusalem để thực hiện sứ mạng cứu chuộc nhân loại qua cuộc khổ nạn, thì các môn đệ vẫn còn tranh chấp nhau xem ai sẽ là kẻ được làm lớn nhất trong Nước Trời theo kiểu nhân loại! Tâm trạng ấy dù đã qua hơn hai mươi thế kỷ, nó vẫn là những áng mây chiều thu xám ngắt trong tâm hồn các tín hữu Đức Giêsu, và vẫn ngự trị cuộc đời những người hiến dâng cuộc sống theo Ngài. Buồn ơi là buồn! Danh vọng hão huyền thế gian sao mạnh mẽ quá! Những lời khuyên và tiếng nói của Chúa Giêsu như mất hút trong mùa thu ảm đạm đời người dương thế.

Biết thế, Chúa Giêsu vẫn không thất vọng, Ngài tiếp tục đi hết con đường phục vụ như người đầy tớ chết treo thân mình trơ trụi trên cây thập tự. Vừa khi sứ mệnh kết thúc, cả bầu trời đen tối thất vọng lao xuống hồn các môn đệ. Nhưng thoáng chốc, mây mù thu buồn tan biến khi hy vọng của Xuân cứu rỗi vươn lên với bóng dáng Phục sinh thắp thoáng của Thầy Giêsu. Các môn đệ bắt đầu nhận được sức mạnh để loan truyền ơn cứu độ cho thế giới. Quả thực, đức tin và tình yêu chỉ có thể thực hiện khi các môn đệ Chúa Giêsu tự cảm nghiệm nơi mình: Muốn làm lớn, muốn Nước Chúa trị đến, cần phải phục vụ như người đầy tớ hết lòng hy sinh và hy sinh tận tình.

Xin Chúa hãy biến đổi lòng chúng con như đã biến đổi các môn đệ Chúa, Chúa ơi!

CHÚA NHẬT 30 THƯỜNG NIÊN, NĂM B

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Marcô (Mc 10, 46-52)

Khi ấy, Chúa Giêsu ra khỏi thành Giêricô cùng với các môn đệ và một đám đông, thì con ông Timê tên là Bartimê, một người mù đang ngồi ăn xin ở vệ đường, khi anh ta nghe biết đó là Chúa Giêsu Nadarét, liền kêu lên rằng: *"Hỡi ông Giêsu con vua Đavít, xin thương xót tôi"*.

Và nhiều người mắng anh bảo im đi, nhưng anh càng kêu to hơn: *"Hỡi con vua Đavít, xin thương xót tôi"*.

Chúa Giêsu dừng lại và truyền gọi anh đến. Người ta gọi người mù và bảo anh: *"Hãy vững tâm đứng dậy, Người gọi anh"*. Anh ta liệng áo choàng, đứng dậy, đến cùng Chúa Giêsu. Bấy giờ Chúa Giêsu bảo rằng: *"Anh muốn Ta làm gì cho anh?"*. Người mù thưa: *"Lạy Thầy, xin cho tôi được thấy"*. Chúa Giêsu đáp: *"Được, đức tin của anh đã chữa anh"*. Tức thì anh ta thấy được và đi theo Người.

Suy niệm Lời Chúa

CẢNH MÙ

Thế giới người mù bị thu hẹp trong những con đường quen thuộc giới hạn và những thói quen cố định với những tương quan rất ngắn ở thế giới bên ngoài. Cái nhìn của người mù bị đóng khung trong bộ óc nhỏ bé bằng những tưởng tượng không đủ phong phú do sự pha chế của hai màu trắng đen hạn hẹp bá chủ! Cuộc đời người mù là những tiếng kêu cứu gần như tuyệt vọng, nên chẳng ai thấy được niềm vui như chính họ

không bao giờ nhìn thấy nụ cười trên môi mắt mình. Cứ quan sát mãi thì càng thấy cảnh mù thâm trầm mãi! Nhưng nếu đem so sánh với cảnh mù tâm hồn, thì cảnh mù thể xác vẫn bớt thâm trầm hơn.

Đúng thế, sự thâm trầm của cảnh mù tâm hồn bi đát hơn mù thể xác là vì kẻ mù ít khi hoặc có khi chẳng bao giờ biết mình hay nhận ra mình đang bị mù! Lời Chúa Giêsu nói về cảnh mù này rất đúng: Kẻ mù dắt kẻ mù, cả hai đều rớt xuống hố! Cảnh mù tâm hồn sẽ không cho người mù thấy được vẻ huy hoàng, uy nghi của quyền năng Chúa trong tâm hồn mình và trong muôn tạo vật. Mù tâm hồn sẽ mất cảm giác và cảm nghiệm của tình thương Chúa và tình yêu nhân loại, nhất là trước những cảnh khổ đau của con người. Mù tâm hồn sẽ giới hạn người mù trong thế giới ích kỷ hưởng thụ vật chất, xác thịt và những thói quen xám đen tội lỗi. Không biết mình mù, bởi vì tội lỗi che khuất tâm hồn và tương lai hạnh phúc thật: Hạnh Phúc thiên đàng. Mất Chúa và mất Nước Trời là sự mất mát thâm trầm nhất của cảnh mù tâm hồn.

Phản ứng của người mù trong Tin Mừng hôm nay chiếu sáng anh và chiếu sáng chúng ta. Sự mong mỏi, ước ao được chữa lành đôi mắt đã khiến anh lao tới Đức Giêsu, la to lên và to lên mãi: Lạy ông Giêsu, xin thương đến tôi. Không ai có thể cản ngăn nổi ước vọng và hành động của anh. Đó cũng là đức tin mãnh liệt của anh nơi Đức Giêsu, khiến anh được cứu rỗi. Người mù đã nói lên chân lý vĩ đại: Chỉ có Chúa mới có thể cứu chữa con người khỏi cảnh mù lòa cả thể xác lẫn tâm hồn.

Trong đời sống thiêng liêng, sự trở về với Chúa luôn là một hồng ân của Ngài. Hồng ân ấy tác động hồn ta như nước nhiệm mầu ơn thánh rửa sạch tối tăm tội lỗi và đưa ta trở về hạnh phúc trong tình thương Chúa. Nhưng muốn khỏi sống cảnh mù lòa, lòng phải mãi mong và hồn phải thét gào như người mù ước muốn cầu xin thoát khỏi cuộc đời thâm trầm tăm tối. Sự tỉnh thức thiêng liêng ấy là một hoạt động hai chiều: chiều của Chúa và chiều của ta. Đức tin nơi lòng ta và ơn thánh của Chúa một khi kết hợp, sẽ phá tan mù tối cõi lòng. Ta hãy đứng lên và lao về phía Chúa đi!

HỌC HỎI LINH ĐẠO

Bài 6

Tìm Hiểu Thông Điệp
Thiên Chúa Giàu Lòng Thương Xót

(Tiếp theo)

Lm. G. Tạ Huy Hoàng

Dẫn vào

Hỡi con, hãy chuyên cần viết lên từng câu Ta đã nói với con về Lòng Thương Xót của Ta (*merciful love*), bởi vì nhờ đó mà rất nhiều linh hồn sẽ được ơn ích vì biết chạy đến với Ta.¹

Trong tiếng Anh, từ *merciful* có thể được dùng làm tính từ hoặc làm danh từ.² Vì thế, trong tiếng Việt từ *merciful* cũng có thể có nhiều nghĩa: (1) tính từ: thương xót, nhân từ, khoan dung, từ bi...; (2) danh từ: những ai xót thương người, những ai thương xót người, những ai nhân từ, những ai khoan dung, những ai từ bi.... Với mục đích chuyển ngữ sao cho đúng và dễ hiểu, việc khi nào sử dụng tính từ hay khi nào sử dụng danh từ để diễn tả Lòng Thương Xót của Chúa cũng rất tùy thuộc vào ngữ cảnh đặc thù của từng thứ tiếng.

Trong ba thí dụ dưới đây: (1) APV V 9,17, (2) APV VII 13,12, và (5) APV VII 14,4 nói về Lòng Thương Xót của Chúa, cả ba thứ tiếng “Anh-Pháp-Việt” được trích dẫn đều là tính từ (*merciful love*, *amour miséricordieux*, tình/lòng **thương xót**). Trong thí dụ (3) APV VII 14,1: người Anh người Pháp dùng danh từ, người Việt dùng tính từ (*Blessed are the merciful*, *Bienheureux les miséricordieux*, Phúc thay ai **xót thương** người). Trong thí dụ (4) APV VII 14,3: tiếng Anh dùng tính từ, tiếng Pháp là danh từ, tiếng Việt sử dụng động từ để diễn tả (*who are merciful is particularly eloquent in this regard*, *celle qui concerne les miséricordieux est, à cet égard, particulièrement parlante*, mỗi phúc thật liên quan tới những ai

biết **thương xót** lại càng đặc biệt có ý nghĩa trong phạm vi này).

Lần này, bài viết xin được nhắc đến sự xuất hiện năm lần của từ *merciful* vừa được đề cập đến trong thông điệp.³

Năm lần sử dụng từ *merciful*

1. APV V 9,17

- *This revelation is especially fruitful because in the Mother of God it is based upon the unique tact of her maternal heart, on her particular sensitivity, on her particular fitness to reach all those who most easily accept the **merciful** love of a mother. (V 9,17)*
- *Cette révélation est particulièrement fructueuse, car, chez la Mère de Dieu, elle se fonde sur le tact particulier de son cœur maternel, sur sa sensibilité particulière, sur sa capacité particulière de rejoindre tous ceux qui acceptent plus facilement l'amour **miséricordieux** de la part d'une mère. (V 9,17)*
- Sự mạc khải này đặc biệt có kết quả bởi vì, nơi Mẹ Thiên Chúa, việc mạc khải dựa trên sự tế nhị có một không hai của tấm lòng người mẹ, trên sự mẫn cảm đặc biệt của Mẹ, trên sự thích hợp đặc biệt của Mẹ biết tìm tới tất cả những ai đón nhận cách dễ dàng nhất tình **thương xót** từ một người mẹ. (V 9,17)

2. APV VII 13,12

- *In fact, it is precisely this drawing close to Christ in the mystery of His Heart which enables us to dwell on this point – a point in a sense central and also most accessible on the human level – of the revelation of the **merciful** love of the Father, a revelation which constituted the central content of the messianic mission of the Son of Man. (VII 13,12)*
- *En effet, nous approcher du Christ dans le mystère de son cœur nous permet de nous arrêter sur ce point - point central en un certain sens, et en même temps le plus accessible au plan humain - de la révélation de l'amour **miséricordieux** du*

Père, qui a constitué le contenu central de la mission messianique du Fils de l'homme. (VII 13,12)

- Quả thế, chính sự tiến lại gần Đức Kitô trong mầu nhiệm Thánh Tâm mà chúng ta có thể chú ý đến điểm có nghĩa là trung tâm và cũng là dễ gần nhất trên bình diện con người: sự mạc khải về lòng **thương xót** của Cha, một mạc khải đã làm nên nội dung cốt yếu sứ vụ cứu độ của Con Người (*Son of Man*). (VII 13,12)

3. APV VII 14,1

- *Jesus Christ taught that man not only receives and experiences the mercy of God, but that he is also called "to practice mercy" towards others: "Blessed are the **merciful**, for they shall obtain mercy."*⁴ (VII 14,1)
- *Jésus-Christ nous a enseigné que l'homme non seulement reçoit et expérimente la miséricorde de Dieu, mais aussi qu'il est appelé à "faire miséricorde" aux autres: "Bienheureux les **miséricordieux**, car ils obtiendront miséricorde"*⁵. (VII 14,1)
- Đức Giêsu Kitô đã dạy rằng con người không những lãnh nhận và cảm nghiệm lòng thương xót của Thiên Chúa, mà còn được kêu gọi "có hành động thương xót" đối với người khác: "Phúc thay ai **xót thương** người, vì họ sẽ được Thiên Chúa xót thương".⁶ (VII 14,1)

4. APV VII 14,3

- *All the beatitudes of the Sermon on the Mount indicate the way of conversion and of reform of life, but the one referring to those who are **merciful** is particularly eloquent in this regard. (VII 14,3)*
- *Si toutes les béatitudes du Sermon sur la montagne indiquent la route de la conversion et du changement de vie, celle qui concerne les **miséricordieux** est, à cet égard, particulièrement parlante. (VII 14,3)*
- Tất cả các mối phúc thật của Bài giảng Trên Núi đều chỉ cho thấy con đường cải tà quy chánh và sửa đổi cuộc sống,

nhưng mỗi phúc thật liên quan tới những ai biết **thương xót** lại càng đặc biệt có ý nghĩa trong phạm vi này. (VII 14,3)

5. APV VII 14,4

- *Man attains to the **merciful** love of God, His mercy, to the extent that he himself is interiorly transformed in the spirit of that love towards his neighbor.* (VII 14,4)
- *L'homme parvient à l'amour **miséricordieux** de Dieu, à sa miséricorde, dans la mesure où lui-même se transforme intérieurement dans l'esprit d'un tel amour envers le prochain.* (VII 14,4)
- Con người đạt tới **tình thương xót** của Thiên Chúa là lòng khoan dung đến mức chính con người được biến cải nội tâm trong tinh thần của tình yêu thương hướng đến tha nhân. (VII 14,4)

ĐỂ KẾT

Tấm lòng của người Mẹ Thiên Chúa là dung môi sự sống, chuẩn bị cho nhân loại “đón nhận cách dễ dàng nhất tình **thương xót**” (V 9,17). Như thế cũng là cách thức Chúa muốn để “mạc khải về lòng **thương xót** của Cha, một mạc khải đã làm nên nội dung cốt yếu sứ vụ cứu độ của Con Người” (VII 13,12). Thật vậy, “Phúc thay ai **xót thương** người, vì họ sẽ được Thiên Chúa xót thương” (VII 14,1) là “mỗi phúc thật liên quan tới những ai biết **thương xót**” (VII 14,3), ngõ hầu mỗi ngày một tiệm tiến “đạt tới **tình thương xót** của Thiên Chúa là lòng khoan dung” (VII 14,4).

¹ “Nhân loại sẽ không tìm thấy được sự bình an cho đến khi hết lòng quay về Lòng Thương Xót của Chúa” (x. Faustina, *Nhật ký...04-7-1937*, 132).

² X. Bài 3.

³ *Thông điệp Thiên Chúa giàu lòng thương xót* sử dụng 29 lần từ *merciful*.

⁴ Mt 5:7.

⁵ Mt 5,7.

⁶ Mt 5,7.

BÀI HỌC TỪ CUỘC SỐNG

THẦY THUỐC CỦA LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT

BBT (Chuyển ngữ từ NCRRegister.com)

Một bác sĩ trẻ tài năng nhưng khiêm nhường, sống rất nhân bản, sống yêu thương và phục vụ tha nhân theo tinh thần của Đức Kitô. Anh đúng là một nhà truyền giáo dù không được Giáo hội chính thức sai đi, là một tâm hồn vĩ đại, và là một thầy thuốc của Lòng Thương Xót. Đó là một ơn gọi.

Xin trân trọng giới thiệu “tấm gương sáng” của bác sĩ trẻ Công giáo này để cùng học hỏi...

BS Thomas Heyne được nhận Giải thưởng uy tín năm 2012 là Giải Ho Din của ĐH Y dược Tây nam Texas.

Đức tin Công giáo của anh ảnh hưởng gia đình, và nhiệm vụ tới các nước thuộc Thế giới thứ ba đã khiến anh muốn phục vụ “những người nghèo nhất trong những người nghèo” theo tinh thần của Chân phước Mẹ Teresa Calcutta. BS trẻ Thomas Heyne 28 tuổi, bang Dallas, đã tốt nghiệp ĐH Dallas khoa Lịch sử và Sinh học, có bằng thạc sĩ thần học của ĐH Oxford ở Anh, và hoàn tất chương trình Fulbright Fellowship về nghiên cứu tôn giáo.

Trước khi tới Boston làm việc tại Bệnh viện Đa khoa Massachusetts, chuyên khoa nhi, anh đã trả lời phỏng vấn của NCRRegister về mối quan tâm tới nhân đạo trong lĩnh vực y khoa.

Xin anh cho biết về gia đình và việc thụ hưởng nền giáo dục Công giáo.

Tôi là con thứ 6 trong 8 anh chị em: Em gái kế tôi là nữ tu đã vĩnh khấn. Chị tôi tốt nghiệp ĐH Công giáo Hoa Kỳ, có gia đình và là luật sư bảo vệ các nạn nhân bị lạm dụng tình dục. Cha tôi là BS Roy Heyne, chuyên khoa nhi, mẹ tôi là BS Elizabeth Heyne và là nhà tư vấn tâm lý. Cha mẹ tôi quan tâm các trẻ em có hoàn cảnh đặc biệt, đã thành lập Trung tâm Phát

triển Trẻ em Sinh thiếu thốn để chăm sóc các gia đình của các em này. Cha mẹ tôi thực sự hít thở không khí Tin Mừng. Cha mẹ đưa chúng tôi đi lễ hằng ngày tại tu viện Xitô và lần chuỗi Mân Côi chung hằng đêm trước khi đi ngủ. Công việc của cha mẹ tôi làm vì người nghèo (và vì chúng tôi) là tấm gương sáng ghi sâu trong lòng chúng tôi.

Điều gì thúc đẩy sự quan tâm của anh về ngành y và đặc biệt là nhu cầu cần thiết về y tế của người nghèo?

Chắc chắn tôi ảnh hưởng giáo dục. Có 5 thế hệ gia đình tôi làm y bác sĩ và y tá, có thể ngành y đã mã hóa gen của chúng tôi. Hồi nhỏ, tôi đọc Matthêu 25:31-46 nói về cuộc phán xét, thấy Chúa Giêsu nhắc tới việc phục vụ "những người bé mọn nhất là phục vụ chính Ngài", Thánh Phanxicô Assisi và Chân phước Mẹ Teresa Calcutta đã sống như vậy và cuộc đời các ngài đã in đậm trong tôi. Theo tôi, chúng ta phải hợp lý hóa các giáo huấn của Đức Kitô về sự nghèo khó. Tôi càng đi nhiều, càng nhận thấy nhiều người sống trong những điều kiện hầu như không được nghe đến ở Hoa Kỳ. Ý tưởng phục vụ "những người nghèo nhất" có vẻ vừa hợp lý vừa tốt lành.

Công tác y tế của anh ở Mexico, Haiti, Ấn Độ, các nước Phi châu và Mỹ châu Latin đã ảnh hưởng anh thế nào?

Từ viễn cảnh y tế, tôi học thêm các lĩnh vực y học mà tôi không biết: Người ta không gặp nhiều bệnh sốt rét, bệnh leishmaniasis (do ký sinh leishmania gây ra), bệnh sởi, bệnh thấp tim (rheumatic heart disease), chứng kwashiorkor (suy dinh dưỡng thể phù),... ở Hoa Kỳ. Từ viễn cảnh nhân đạo, tôi thấy những con người sống với phẩm giá và niềm tin giữa những điều kiện sống đau khổ. Tôi khâm phục sự đại lượng và cao quý của họ.

Ngay cả khi chúng ta nhận phần thưởng này hay phần thưởng nọ, ngay cả trong những ngày chúng ta hạnh phúc nhất, chúng ta cũng chỉ có thể nói: "*Chúng tôi là những đầy tớ vô dụng, chúng tôi đã chỉ làm việc bổn phận đầy thôi*" (Lc 17:10). Nếu gặp hoàn cảnh tương tự, có bao nhiêu người làm được hơn? Tôi nghĩ tới một em bé sắp chết đói mà tôi gặp ở Uganda, nhiều người bị mất chân hoặc mất tay ở Haiti, hoặc một phụ nữ bị bệnh lao xương nặng ở Ấn Độ. Những người này

có thể đã làm được những điều vĩ đại hơn nếu họ có cơ hội tốt như chúng ta.

Từ viễn cảnh tâm linh, tôi đã đến những nước hầu như không nghe nói tới Phúc Âm hoặc các nước Công giáo vẫn có nhiều người hầu như không biết gì về đức tin. Sau khi học các trường Công giáo, tôi và một bác sĩ Tin Lành cùng đi công tác, tôi bắt đầu phản ánh sâu sắc về giáo huấn Công giáo đối với sự ủy thác nhiệm vụ.

Qua sự hấp thụ giáo dục, anh đã được một số giải thưởng và rất tích cực đưa ra các sáng kiến. Điều gì thúc đẩy anh thành lập Huynh đoàn Thánh Basiliô Cả tại ĐH Tây Nam Texas?

Huynh đoàn Thánh Basiliô là một hội "ạ" trong trường y dược. Tôi cảm hứng từ một thành viên trong khoa đề nghị rằng chiến lược ở trường thuốc không nên chỉ là sinh tồn mà còn là tiến bộ (nỗ lực làm thánh, phát triển đức tin và giúp đỡ người khác cũng làm như vậy). Trường y dược là cơ hội minh chứng đối với người khác, giúp họ đến gần đức tin và đến gần tình yêu vô biên của Thiên Chúa.

Thánh Basiliô Cả là giám mục GP Caesarea, thế kỷ IV, là người mở bệnh viện công đầu tiên cho người nghèo (gọi là Basiliad). Chọn ngài là Thánh bảo trợ, chúng tôi muốn nhấn mạnh sự ảnh hưởng tích cực mà Công giáo đối với y tế, nhất là đối với người nghèo.

Thành công của nhóm không là gì, chỉ có 200 người (cả Công giáo và không Công giáo) trong vòng 2 năm thành lập nhóm. Những người đến với những buổi nói chuyện buổi trưa của chúng tôi vì chất lượng giới thiệu, thường do các bác sĩ địa phương đảm trách hoặc các phát ngôn viên được hoan nghênh như Peter Kreeft. Qua những buổi nói chuyện này, cũng như việc phục vụ và tâm linh, chúng tôi cố gắng loan truyền tình yêu của Thiên Chúa, của Giáo hội và lòng nhân đạo.

Anh có dự định riêng cho tương lai?

Tôi nói được tiếng Tây Ban Nha và tôi thích văn hóa Latin, cho nên tôi nghĩ tới việc hành động ở một trong các nước nghèo đói của Mỹ châu Latin, có thể mở một bệnh viện Công giáo hoặc hỗ trợ một tổ chức Công giáo phi chính phủ nào đó. Dĩ nhiên, tôi muốn một chiều kích tâm linh đối với công việc

của tôi. Tôi cũng nghĩ tới việc giúp mở một trường học, giúp một giáo phận hoặc một tổ chức tôn giáo về các chương trình giáo dục.

Các khó khăn về y tế ở Hoa Kỳ thì sao?

Bạn không cần là một thầy thuốc cũng có thể nhận ra rằng hệ thống y tế ở Hoa Kỳ có những vấn đề quan trọng. Nhưng, thành thật mà nói, nhu cầu y tế và các vấn đề của các nơi như Uganda hoặc Haiti làm còi cọc các mối quan tâm của chúng ta.

Một vấn đề khác là vấn đề đạo đức hoặc chính trị đối với cuộc sống. Đặc biệt vào lúc này, chúng ta phải tiếp tục cầu nguyện cho việc giải quyết tích cực về nhiều vấn đề đang được giải quyết tại các tòa án. Chúng ta được mời gọi yêu thương và bảo vệ con người, kể cả các thai nhi, những người già, những người nghèo và những người nhập cư.

Đối với tôi, các vấn đề trong HHS [Health and Human Services – lệnh y tế và con người] là nghiêm trọng. Ngay khi còn là sinh viên y khoa, tôi đã cố gắng tìm cách hoàn tất phần việc liên quan sản phụ khoa mà không vi phạm lương tâm (một số thầy thuốc cho rằng thuốc phá thai hầu như là thuốc chữa bệnh). Khó để là một người Công giáo tích cực trong cộng đồng y dược ngày này. Đó là lý do khác mà chúng tôi thành lập Huynh đoàn Thánh Basiliô Cả, nhằm “củng cố các bác sĩ tương lai đang bị áp lực đè nặng trên đe dưới búa”.

Chân phước Mẹ Teresa Calcutta đã ảnh hưởng ơn gọi y tế của anh thế nào?

Tôi may mắn được làm việc với các nữ tu Dòng Truyền giáo Bác ái (Missionary of Charity) ở nhiều nước, tấm khăn sari trắng với đường viền xanh luôn khiến tôi vui. Mẹ tôi đã đưa Mẹ Teresa tới Dallas để mở cơ sở của Dòng Truyền giáo Bác ái. Mẹ Teresa sống cơ bản, giản dị và chính thống về Phúc Âm – cầu nguyện tập trung vào Thánh Thể, trực tiếp phục vụ những người nghèo và những người bị bỏ rơi, nhân đức tôi luyện trong sự nghèo khó, khiết tịnh và bác ái. Cách sống đó nói mạnh với thể giới hậu hiện đại. Mẹ Teresa luôn vui vẻ, tươi cười, đó là châm ngôn sống cho mọi người: **"Hãy mỉm cười về mọi thứ, hãy dâng tất cả cho Chúa bằng một nụ cười vui vẻ"**.

Chuỗi Mân Côi dạy chúng ta cầu nguyện

Viễn Đông (Chuyển ngữ từ Catholic Digest)

Ý cầu nguyện tháng 10-2012

Ý chung: Cầu cho việc tân Phúc âm hóa. Xin cho việc tân Phúc âm hóa tiến triển tại các quốc gia có đạo lâu đời.

Ý truyền giáo: Cầu cho Ngày Thế giới Truyền giáo. Xin cho việc cử hành Ngày Thế giới Truyền giáo đạt hiệu quả trong việc canh tân quyết tâm truyền giáo.

Cũng như nhiều tín hữu Công giáo khác, tôi sinh trưởng trong một gia đình đọc kinh Mân Côi mỗi tối. Chúng tôi biết tại sao chúng tôi làm vậy. Mẹ tôi thường khuyến khích chúng tôi rằng người có uy tín nhất để chuyển lời cầu nguyện lên Chúa Giêsu là Mẹ Maria. Là người con ngoan, làm sao Ngài từ chối Mẹ mình được chứ?

Là con cái, chúng tôi thường đến với việc lần chuỗi Mân Côi buổi tối bằng lời cam kết: "Một chút nữa, mẹ nha". Nhưng chúng tôi đã quỳ gối. Đó là thời gian tĩnh lặng đáng yêu đã nối kết gia đình có 9 đứa con vào thời gian cuối ngày với những điều căng thẳng bình thường giữa anh chị em với nhau. Nhiều năm sau đó, khi chúng tôi tụ họp để canh thức cha mẹ, và rồi lại canh thức anh chị, chúng tôi vẫn lần chuỗi Mân Côi với nhau, và điều đó vẫn nối kết chúng tôi. Cha Paddy Peyton, người tham gia cuộc Thập tự chinh Mân Côi đã đứng khi ngài nói: "Gia đình nào cùng cầu nguyện với nhau thì vẫn sống hài hòa với nhau".

Giọng đọc đều đều Kinh Kính Mừng dạy tôi biết sau đó là suy gẫm. Mẹ tôi thường khuyến khích chúng tôi "suy gẫm về các mầu nhiệm". Mẹ tôi thật khôn ngoan. Trong Tông thư Rosarium Virginis Mariae (RVM), ĐGH Gioan-Phaolô II đã gọi chuỗi Mân Côi là "con đường chiêm niệm" (a path of contemplation).

Nếu một người trong chúng tôi bỏ lỡ việc lần chuỗi chung với gia đình, mẹ tôi luôn nhắc nhở: "*Nhớ lần chuỗi nghe con*". Chúng tôi biết mẹ luôn để chuỗi tràng hạt bên gối đầu để thức giấc có chuỗi lần ngay. Bà cũng khuyến khích chúng tôi: "*Nếu các con bắt đầu lần chuỗi Mân Côi và rồi ngủ quên thì các thiên thần và các thánh sẽ đọc xong chuỗi cho các con*".

Từ nhỏ, tôi đã biết kinh Mân Côi là lời cầu nguyện vừa chung vừa riêng, là cách đọc kinh và suy niệm như đọc thần chú lặng lẽ vậy. Điều này làm tôi tin rằng chúng tôi có thể đến với Chúa Giêsu qua Mẹ Maria, và có các thánh cùng cầu nguyện với chúng tôi. Việc lần chuỗi Mân Côi dạy tôi biết bốn phần cầu nguyện riêng cũng như với người khác, và tôi có thể cầu nguyện bất cứ lúc nào và bất cứ nơi đâu.

Chuỗi Mân Côi có thể có tất cả các lợi ích về giáo lý đối với những người hậu hiện đại, thêm vào đó là hiệu quả mạnh mẽ của cách cầu nguyện. Sự phổ biến rộng rãi của việc lần chuỗi Mân Côi giảm sút sau Công đồng Vatican II – một tác động ngoài dự kiến đối với nỗ lực của Công đồng muốn tái tập trung các Kitô hữu vào Chúa Giêsu, Thánh kinh và phụng vụ. Nhưng khi ĐGH Gioan-Phaolô II chú giải trong Tông thư RVM về kinh Mân Côi: "*Nhờ Mẹ Maria về đặc tính, trong trái tim là một lời cầu nguyện mà Đức Giêsu là trung tâm và có chiều sâu của các sứ điệp Phúc âm trong toàn bộ*".

Điều chú ý đối với Tông thư RVM là ĐGH Gioan-Phaolô II thêm 5 màu nhiệm mới vào kinh Mân Côi: Màu nhiệm sự sáng. Khoảng 500 năm qua, toàn bộ kinh Mân Côi gồm 15 chục, mỗi chục tập trung vào một màu nhiệm nào đó về cuộc đời Đức Kitô hoặc Mẹ Maria. Sau đó, 15 chục được gom lại thành 3 chuỗi 50 – gọi là năm sự Vui, năm sự Thương và năm sự Mừng.

Tuy nhiên, màu nhiệm thứ năm mùa Vui tập trung vào việc tìm thấy Chúa Giêsu trong Đền Thánh – khi Ngài 12 tuổi. Còn màu nhiệm thứ nhất mùa Thương suy niệm sự lo buồn của Chúa Giêsu trong vườn Giếtsimani – một khoảng trống rất lớn. Tôi vui mừng khi ĐGH Gioan-Phaolô II thêm năm màu nhiệm mới tập trung vào cuộc đời Chúa Giêsu. Khi người Công giáo

lần chuỗi năm sự Sáng, chúng ta có thể đào sâu sự nhận thức của chúng ta và tận tâm sống làm môn đệ của Chúa Giêsu.

Chúng ta không thể xác định cách nào và khi nào kinh Mân Côi bắt đầu được sử dụng rộng rãi. Truyền thống cổ nói rằng kinh Mân Côi được Đức Mẹ đích thân trao cho thánh Đa Minh. Mặt khác, các tu sĩ Đa Minh đã góp phần tiêu chuẩn hóa và đại chúng hóa kinh Mân Côi qua suốt thế kỷ 15 và 16. ĐGH Piô V, một tu sĩ dòng Đa Minh, đã thành lập lễ Đức Mẹ Mân Côi (nay kính vào ngày 7 tháng 10). Ngài tin hiệu quả của kinh Mân Côi bằng việc chiến thắng người Thổ Nhĩ Kỳ trong trận Lepanto năm 1571.

Khoảng năm 1000, người ta bắt đầu đọc 150 kinh Lạy Cha, chia thành ba bộ 50 và đếm bằng xâu chuỗi hạt, gọi là tràng hạt (paternosters). Điều này trở thành phổ biến là "thánh thi của người đau khổ" (the poor man's Psalter) vì là "bản sao" của các tu sĩ mỗi ngày đọc 150 thánh vịnh. Khi lòng sùng kính Mẹ Maria tăng lên hồi thế kỷ 12, các tu sĩ chiêm niệm khổ tu dòng Xitô và dòng thánh Bruno đã góp phần phát triển và đại chúng hóa kinh Kính Mừng.

Quan trọng là hình ảnh Thiên Chúa mà giáo hội rao giảng là người nghiêm khắc và phán xét. Đây là lý do tại sao lòng sùng kính Đức Mẹ tăng lên, vì người mẹ yêu thương có vẻ dễ gần gũi hơn người cha nghiêm khắc.

Kinh Mân Côi nổi bật từ khuynh hướng của các Kitô hữu bình thường được kêu gọi để cầu nguyện thường xuyên, để thánh hóa thời gian và công việc suốt ngày. Họ biết các tu sĩ nam nữ cũng làm vậy với Kinh Nhật tụng của giáo hội. Nhưng giáo dân không có thời gian để đọc kinh chung. Khuynh hướng của họ cầu nguyện riêng. Kinh Mân Côi nổi lên từ khuynh hướng tốt của dân thường mà bí tích Rửa tội kêu gọi họ tới đời sống thiêng liêng. Điều này đòi hỏi việc cầu nguyện thường xuyên.

Ngày nay chúng ta nên được linh hứng bởi các khuynh hướng khôn ngoan của họ. Việc cầu nguyện thường xuyên sẽ luôn là chủ yếu để nâng đỡ đời sống Kitô hữu. Tiếp theo, chúng ta cần nhận biết sự hiện diện của Thiên Chúa và mối quan hệ

của Ngài với chúng ta xuyên suốt thời gian và các hoạt động của cuộc sống – không chỉ ở trong nhà thờ. Các Kitô hữu được rửa tội không thể ủy thác cho người khác – như các tu sĩ nam nữ trong các tu viện – để cầu nguyện thay họ. Chúng ta cần cầu nguyện cho mình, cho nhau và cho giáo hội – dù chúng ta cầu nguyện một mình.

Chắc chắn những rắc rối của cuộc sống có thể lắng dịu nhờ cầu nguyện và suy niệm bằng việc lần chuỗi Mân Côi.

Cách tốt nhất để lần chuỗi Mân Côi? Truyền thống là suy niệm về mầu nhiệm mỗi chục kinh hơn là tập trung vào lời kinh. Như vậy, với mầu nhiệm thứ nhất mùa Vui về việc Truyền tin, mỗi người có thể nghĩ về sáng kiến tuyệt diệu của Thiên Chúa, về sự cởi mở của Mẹ Maria sẵn sàng thực hiện Ý Chúa,... Cũng có thể tưởng tượng và sống trong bối cảnh khi Sứ thần Gabriel hiện ra với Đức Mẹ, lắng nghe để trao đổi giữa Sứ thần và Đức Mẹ,... Mục đích của việc suy niệm như vậy là đưa mầu nhiệm vào cuộc sống thường nhật để khuyến khích cương vị tông đồ của mỗi Kitô hữu.

Chân phước GH Gioan-Phaolô II khôn ngoan nhận xét: *"Chúng ta có trong chuỗi Mân Côi **một kho tàng được tái phát hiện**".*

NHỮNG LỜI KHÔN NGOAN

*TRÍCH TRONG NHẬT KÝ "LÒNG THƯƠNG XÓT CHÚA NƠI LINH HỒN TÔI"
Của Thánh Nữ Maria Faustina Kowalska*

114 Nếu các linh hồn muốn lắng nghe tiếng Cha nói trong sâu thẳm tâm hồn, họ sẽ đạt đến đỉnh cao trọn lành trong một thời gian chóng vánh. (NK 584)

115 Người ta sẽ chống đối con trong nhiều việc, qua đó ân sủng Cha sẽ tỏ hiện nơi con và đó là bằng chứng hiển nhiên cho thấy vấn đề này chính là hoạt động của Cha. Mọi thụ tạo dù biết hay không, dù muốn hay không muốn, họ luôn luôn làm trọn thánh ý của Cha. (NK 586)

116 Hỡi ái nữ của Cha, con hãy biết rằng mọi ánh mắt của con hướng về một người khác sẽ gây ra thương tích cho Cha, hơn là nhiều tội lỗi của một người khác. (NK 588)

117 Tình yêu xua trừ sợ hãi. Vì tôi đã đến được chỗ yêu mến Thiên Chúa bằng tất cả hữu thể và tất cả sức mạnh của tâm hồn, nên nỗi sợ hãi đã lánh xa tôi. (NK 589)

118 Trong sự khinh dể có bí quyết hạnh phúc khi linh hồn nhận thực rằng tự mình họ chỉ là xấu xa và hư vô, còn những gì tốt đẹp nơi họ đều là tặng ân Thiên Chúa. (NK 593)

119 Sự ngờ vực gây đau khổ cho trái tim Chúa Giêsu vô cùng nhân lành và yêu thương chúng ta. (NK 595)

120 Hạnh phúc cho linh hồn nào kêu cầu Lòng Chúa Thương Xót. Họ sẽ thấy Chúa bảo bọc họ như vinh quang riêng của Người như chính Người đã phán. Tội nhân càng khốn nạn, càng được quyền lớn lao đối với Lòng Chúa Thương Xót. (NK 598)

121 Nước phép quả thật rất hữu ích cho các người hấp hối. (NK 601)

122 Linh hồn hoàn hảo và thánh thiện nhất là linh hồn làm theo thánh ý Chúa Cha. Người đặc biệt yêu thương dõi theo linh hồn nào sống theo thánh ý Người. (NK 603)

123 Chúa Giêsu đã cho tôi biết về vinh quang không thể tưởng tượng đang chờ đón những ai đau khổ giống Người ở đời này. Họ cũng sẽ được giống Chúa Giêsu trong vinh quang. (NK 604)

124 Nhẫn nhục khi bị chống đối sẽ đem lạ sức mạnh cho linh hồn. (NK 607)

125 Thiên Chúa ban tất cả những gì chúng ta kêu xin với lòng tin tưởng. (NK 609)

126 Lòng Thương Xót là ưu phẩm cao cả nhất của Thiên Chúa. (NK 611)

127 Điều thiết yếu để chứng tỏ lòng mến Thiên Chúa: đó là phải thi hành thánh ý của Người. (NK 616)

128 Tinh thần của Chúa Giêsu luôn luôn là đơn sơ, hiền lành, chân thành; mọi xấu xa, ganh tị và gian tà đội lốt nụ cười thân thiện chỉ là những con quỷ nhỏ ranh mãnh mà thôi. (NK 633)

TIN TỨC – SINH HOẠT

Gx Thánh Tịnh tín thác Lòng Chúa Thương Xót

TGP SAIGON – Ngày 28-8-2012, cộng đoàn LCTX) của Gx Thánh Tịnh (giáo hạt Gia Định) đã thể hiện niềm tín thác LCTX qua việc lần Chuỗi LCTX lúc 16 giờ 30, đặc biệt có phần kinh nguyện ngày cuối của tuần cửu nhật kính LCTX, và thánh lễ lúc 17 giờ. Chủ tế là Lm Đa-minh Nguyễn Đức Bình, quản xứ Thánh Tịnh đượng nhiệm, với sự hiệp thông của các cộng đoàn LCTX của 14 giáo xứ trong giáo hạt Gia Định.

Lm Đa-minh Bình nhắc lại câu "tục ngữ" của Công giáo: *"Một hạt kinh chung bằng một thùng kinh riêng"*. Đó là đề cao việc cầu nguyện chung, vì Chúa Giêsu xác định: *"Ở đâu có hai ba người họp lại nhân danh Thầy thì có Thầy ở đấy, ở giữa họ"* (Mt 18:20). Lm Bình nói rằng các phép lạ là chứng tỏ LCTX, muốn được Chúa thương xót thì phải có đức tin. Tất cả những lần Chúa Giêsu chữa bệnh linh hồn và thể xác, Ngài đều nói chính đức tin đã chữa lành.

Đặc biệt là có chị Ái Loan khóc và kể lại chuyện đời mình trước mặt cộng đoàn. Chị lấy chồng khác đạo và được phép chuẩn từ 25 năm trước. Chồng chị nhiễm HIV. Chị nghe tin như sét đánh ngang tai. Ngày 28-8-2012, tại nơi chị xét nghiệm, vừa nghe thông báo chị không có kháng thể HIV, chị liền quỳ gối tạ ơn Chúa. Chị chia sẻ trong nước mắt: *"Con cảm ơn Chúa đã không bỏ rơi con. Con cảm ơn cộng đoàn đã cầu nguyện cho con"*. Chị đúng là nhân chứng sống động của LCTX. Quả thật, Thánh Tâm Chúa Giêsu từ bi vô ngần, không bao giờ chê chối lời ai nài van, vì LCTX lớn hơn tội lỗi của cả nhân loại này!

Gx Thánh Tịnh tọa lạc tại số 47/57 Nguyễn Văn Đậu, P. 6, Q. Bình Thạnh, Saigon, được thành lập năm 1962. Bổn mạng giáo xứ là Thánh tử đạo Việt Nam Phaolô Lê Bảo Tịnh, thế nên có tên Gx Thánh Tịnh. Nhà thờ nhỏ và giản dị nhưng đẹp, trang nhã và độc đáo.

DIỄN ĐÀN

KINH MÂN CÔI

Góp phần xây dựng nhân loại mới

Lm Px Đào Trung Hiệu, OP

Nói đến kinh Mân Côi, tôi nhớ đến mẹ tôi. Bà là hình ảnh của người tín hữu bình dân Việt Nam: Bà quen dùng kinh Mân Côi làm đơn vị đo chiều dài. Khi có người hỏi nhà thờ cách bao xa, bà trả lời: "Đi được ba chuỗi năm chục". Nghĩa là phải đi bộ độ 45 phút, tính nhẩm ra khoảng ba cây số.

Nếu nguồn gốc của lễ Mân Côi ngày 7 tháng 10, bắt nguồn từ việc các tín hữu Âu Châu thành công trong việc phòng thủ, trước sức tiến công như vũ bão của quân đội Thổ Nhĩ Kỳ năm 1571, tại vịnh Lepante thời thánh giáo hoàng Pio V. Thì cũng từ đó, Giáo hội cổ võ tín hữu dành trọn tháng mười để đặc biệt cầu nguyện bằng chuỗi hạt quý giá này, và hơn thế nữa, cổ võ chúng ta cầu nguyện bằng kinh Mân Côi trong suốt cuộc sống.

Kinh Mân côi là một hình thức cầu nguyện đơn giản nhưng phong phú đã được Giáo hội phổ biến qua nhiều thế kỷ. Đơn giản, vì bất cứ ai cũng dễ dàng thực hiện, dễ dàng đọc một mình trong mọi tình huống, ở mọi nơi, mọi lúc, và dễ dàng khi cầu nguyện chung mà ai ai cũng có thể tích cực tham gia. Nhưng kinh Mân Côi lại rất phong phú, vì có bao nhiêu sách viết về kinh Mân Côi đã tìm ra trong các mầu nhiệm nguồn suy niệm dồi dào, dường như không bao giờ cạn.

Kinh Mân Côi chính là nguồn gia tăng sinh lực cho con người và là lời ngợi ca cuộc sống.

Gương một nhà trí thức...

Mỗi người có thể rút ra một bài học qua mẩu chuyện sau:

Trên chuyến xe lửa đi Paris, có một chàng thanh niên mặt mũi sáng sủa, trên tay ôm một chồng sách dày. Ngồi đối diện với anh là một cụ già, đang cầm chuỗi Mân côi lâm râm đọc kinh.

Chàng trai thấy chướng mắt lên tiếng nói: "*Bác ơi! thời buổi này mà bác còn đọc thứ kinh của đàn bà trẻ con ấy nữa à!*".

Cụ già ngược mắt nhìn anh và trả lời: "*Cám ơn cậu, cậu có vẻ thông thái lắm, cậu giải thích cho tôi nghe đi!*".

Thế là chàng trai có dịp khoe về mình đang học năm cuối đại học Bách khoa; anh khuyên cụ già bỏ mấy thứ dị đoan lầm lạc đi, vì rồi đây khoa học sẽ xây dựng một thế giới mới chứ không phải những tôn giáo ảo tưởng của người xưa. Và chàng trai hăng say thuyết cho cụ suốt nửa tiếng.

Cụ già chăm chú nghe anh nói, đến khi sắp xuống xe, còn mời anh khi nào rảnh đến nhà hướng dẫn thêm cho cụ và trao cho cậu một tờ danh thiếp.

Chàng trai bỗng thấy mình như từ trên trời rơi xuống, vì trên danh thiếp ghi tên nhà khoa học mà anh suốt đời thán phục: "Louis Pasteur, Viện Hàn Lâm Pháp".

Êm đềm mà thấm lâu...

Trong xã hội thực dụng hôm nay, nhiều người đạo đức coi thường kinh Mân Côi. Họ nói: điều quan trọng của kitô hữu là hiểu và sống Lời Chúa, là thực thi công bằng bác ái Phúc Âm. Không sai, nhưng chưa chính xác. Thế nhưng, họ chưa hiểu ra sức mạnh êm đềm mà thấm lâu của những lời kinh đơn giản này.

Ta biết các vận động viên và các cầu thủ, dù thuộc bộ môn nào như bơi lội, đá banh, chạy đua... đều không thể bỏ những bài tập thể dục căn bản là tập thở. Đọc kinh Mân Côi chính là thực hiện một việc rất đơn giản như việc hít thở.

Các tôn giáo lớn như Hồi giáo và Phật giáo đều có xâu chuỗi. Với những lời kinh ngắn gọn, người tín đồ có một khoảng thời gian và không gian cần thiết để tiếp cận với Đấng tuyệt đối. Dù thiếu tập trung, Đấng tuyệt đối vẫn làm công việc của Ngài. Chính việc hội ngộ với Chúa cách thường xuyên này sẽ nuôi dưỡng đời sống nội tâm của họ, và đem lại cho mọi hoạt động của họ một giá trị mới.

Qua 20 mầu nhiệm Mân côi, kitô hữu ngày càng được gắn bó sâu sắc hơn vào những biến cố chính trong công cuộc cứu độ. Ngày này qua ngày khác, họ chiêm ngưỡng và học theo gương Đức Kitô nhập thể trong ngày lễ Truyền Tin, theo gương Đấng Giáng Sinh tại Belem, Đấng bôn ba ra giảng về Nước Trời, Đấng Hiến tế chính đời mình trên Thập Giá và sống lại vinh quang. Họ chiêm ngưỡng đức Maria trên thiên quốc như một hứa hẹn cho tương lai của giáo hội và nhân loại.

Hơn thế nữa, phụng vụ lễ Mân Côi qua đoạn sách Công vụ Tông đồ (bài đọc II), nhắc cho chúng ta một truyền thống trong lịch sử giáo hội ngay từ thuở sơ khai. Như các tông đồ xưa trong ngày lễ Ngũ Tuần, đã cùng cầu nguyện với đức Maria tại nhà tiệc ly, để đón nhận Thánh Thần mà ra đi loan báo Tin Mừng phục sinh. Thì nay kitô hữu sẽ cùng với Mẹ Maria để cầu nguyện và tìm được nguồn nghị lực trên bước đường sứ vụ.

Hướng đến một nhân loại mới

Lời kinh “Kính Mừng” quen thuộc, chính là lời chào mừng “Ave: Mừng vui lên” của thiên sứ Gabriel thưa với Đức Maria, mà chúng ta đọc lại trong Tin Mừng Luca hôm nay (1, 28).

Lời chào “Ave” ấy không chỉ gửi đến cho mình Mẹ Maria. Vì theo truyền thống Giáo hội, lời chào “Đấng đầy ơn sủng”, chính là một chứng nghiệm cho Lời Giavê đã hứa trong vườn địa đàng xưa, sau khi tổ tông nhân loại sa ngã: về người nữ sẽ đạp dập đầu con rắn trong vườn địa đàng (bài đọc I). Người nữ ấy tuy xuất thân từ Adam và Evà, nhưng thoát khỏi vòng kiềm tỏa của tội nguyên tổ. Người nữ ấy được tràn đầy ân sủng, được hồng ân Vô nhiễm; Người nữ ấy được so sánh như Evà mới của một nhân loại mới. Người nữ ấy, tên là Maria, là dấu hiệu của

ân sủng Thiên Chúa hiện diện giữa con người. Như lời Thánh Thi trong kinh thần vụ kính Đức Mẹ:

Chữ E-va Mẹ đảo vần,

Thành A-ve gửi bình an cho đời.

Lịch sử cứu độ đã khởi sự từ lời hứa tại vườn địa đàng. Thiên Chúa hứa cứu độ nhân loại. Ngài hứa ở cùng nhân loại. Ngài hứa sẽ gửi đến Đấng Emmanuel "Thiên Chúa ở cùng". Lời hứa ấy nay được cụ thể hóa khi Ngôi Lời nhập thể trong cung lòng Đức Trinh Nữ: "*Này đây bà sẽ thụ thai, sinh hạ một con trai và đặt tên là Giêsu*". Giêsu có nghĩa là Chúa Cứu, sẽ được muôn đời nhắc đến trong lời kinh: "*Và Giêsu Con lòng Bà đầy phúc lạ*".

Đọc kinh "Kính Mừng", ta có thể cảm thấy tâm trạng tương tự như các khán giả đang theo dõi các vận động viên Olympic hoặc Sea Games. Họ chờ đón những kỷ lục mới "cao hơn, nhanh hơn, xa hơn". Khi chúc mừng một vận động viên lãnh huy chương vàng, họ cũng chúc mừng khả năng của một dân tộc và của cả nhân loại...

Cũng vậy, qua những lời "Kính mừng Maria đầy ơn phúc", chúng ta chiêm ngưỡng một "kỷ lục tuyệt hảo" của nhân loại. Chiêm ngưỡng Đức Maria, một tạo vật hoàn hảo của nhân loại mới.

Hơn thế nữa, trong nhân loại mới đó, chúng ta không chỉ là khán giả, mà còn là thành viên. Nên lời kinh "Kính Mừng" không chỉ được gửi đến cho đức Maria, mà còn là lời chúc mừng một nhân loại mới đang được hình thành.

Và như thế, qua kinh Mân Côi, chúng ta sẽ chìm sâu vào tình yêu và ân sủng cứu độ của Thiên Chúa, sẽ nhận ra lời Ngài kêu mời chúng ta giữ một vị trí riêng biệt trong lịch sử cứu độ và tìm được sức mạnh mới để hoàn tất vị trí ấy của mình trong lịch sử.

Nếu được như vậy, chúng ta có thể đi đến kết luận: Kinh Mân Côi góp phần biến đổi trần gian.

Chuyện Tình Yêu - Hôn Nhân

Thom. Aq. Trầm Thiên Thu

Hạnh phúc là gì? Có khó tìm hạnh phúc không?

Đễ hay khó cũng còn tùy nhiều thứ. Không ai khả dĩ định nghĩa thỏa đáng về tình yêu. Thiết tưởng cũng chẳng ai xác định hoàn toàn chính xác thế nào là hạnh phúc. Trong bài thơ "Vì Sao", thi sĩ Xuân Diệu thốt lên:

*Làm sao cắt nghĩa được tình yêu
Có nghĩa gì đâu một buổi chiều
Nó chiếm hồn ta bằng nắng nhạt
Bằng mây nhẹ nhẹ, gió hiu hiu...*

Tình yêu vô hình, có vẻ đơn giản mà lại nhiều khê. Cũng vậy, hạnh phúc xem chừng rất đơn giản nhưng vô cùng phức tạp. Trên thế giới, mỗi phút có khoảng 3 triệu đôi nam nữ yêu nhau. Nhưng số người được giáo dục về giới tính vẫn chưa nhiều. Phụ nữ được "đặc ân" cả tâm hồn lẫn thể xác, nhất là thời kỳ xuân trẻ, không chỉ như tục ngữ Việt Nam: "*Thứ nhất thịt bò ăn tái, thứ nhì con gái đương tơ*", mà ở độ tuổi 30, phụ nữ càng hấp dẫn vì đó mới là thời kỳ sung mãn nhất. Tuy nhiên, thời kỳ này cũng rất phức tạp nếu ở vào "buổi hội xuân". Vì thế, chưa hẳn "trai ba mươi tuổi đang xoan, gái ba mươi tuổi đã toan về già".

Đó chẳng qua là quan niệm cổ xưa, khi mà người ta kết hôn quá sớm, gọi là tảo hôn: "*Lấy anh từ thưở mười ba, đến năm mười tám thiếp đã năm con*". Quan niệm dần dần thay đổi tùy vào nền văn minh và văn hóa của mỗi dân tộc, mỗi thời đại.

Không có hai chiếc lá hoặc hai đóa hoa giống nhau hoàn toàn, tất nhiên cũng không thể có hai người giống nhau về mọi phương diện. Nói "tâm đầu, ý hợp" là chỉ về một phương diện nào đó thôi, nhưng cũng chỉ tương đối chứ không thể tuyệt đối. Giống nhau khoảng 30% về tâm tính là tốt lắm rồi.

Vì “nhân vô thập toàn” nên mới cần hôn nhân để bổ túc lẫn nhau về những khiếm khuyết, để cân bằng âm dương theo quy luật tự nhiên. Nghĩa là phải hy sinh, nhịn nhục, cảm thông, nâng đỡ, chịu đựng, chấp nhận, bình dị, không quá đáng, và yêu thương nhau suốt đời. Cùng sống VỚI nhau, CHO nhau và VÌ nhau, cùng chia vui sẻ buồn chứ không thể ích kỷ với cái TÔI “đáng ghét” của mình.

Có hạnh phúc thì không khó, nhưng giữ được hạnh phúc mới khó. Hạnh phúc không xa vời, nó ở ngay bên chúng ta. Đừng “đứng núi này, trông núi nọ”. Thường thì ai cũng thấy đèn nhà người sáng hơn đèn nhà mình. Đóa hoa bên hàng xóm luôn đẹp hơn đóa hoa ở vườn nhà mình. Tình cảm con người dễ bị ngoại cảnh chi phối, thậm chí còn bị tác động bởi thời tiết và sức khỏe. Thất tình (hỉ, nộ, ái, lạc, ái. ố, dục) là một chu kỳ biến đổi bất thường. Do đó, mỗi người đều phải tỉnh thức và cẩn trọng như khi tham gia giao thông, nhất là khi gặp “đèn đỏ”.

Ngoài ra, hạnh phúc còn ít nhiều lệ thuộc vào bản chất giới tính, như Helen Rowland nói: *“Để sống hạnh phúc với đàn bà thì đàn ông phải yêu nhiều và đừng hiểu gì cả; để sống hạnh phúc với đàn ông thì đàn bà phải yêu ít và hiểu nhiều”*. Nói vậy không có nghĩa là tình yêu mất cân bằng, kẻ ít, người nhiều. Thực ra, khi yêu chân thành, không phân biệt nam hay nữ, chẳng ai lại đòi hỏi người mình yêu thái quá mà luôn chịu thiệt thòi, vì bản chất tình yêu là CHO nhiều hơn NHẬN, như thi sĩ Xuân Diệu nói: *“Yêu là chết trong lòng một ít”*. Và lại, tình yêu nào tiết ra chất hy sinh mới thực sự là tình yêu chân thành.

Tình yêu không thể phân tích chính xác theo khoa học, nhưng có thể kiểm chứng tình yêu bằng nỗi nhớ da diết hay hời hợt. Đó là cách nhận biết mức độ yêu nhau. Có yêu nhau thật mới thấy xa cách là nỗi khổ sâu đậm, mới hiểu thế nào là ngày chờ tháng đợi. Và tất nhiên, niềm thương nỗi nhớ đó được tính bằng cấp số nhân. Trong ca khúc “Trăm Nhớ Ngàn Thương”, nhạc sĩ Lam Phương tâm sự: *“Chiều nay mây đen giăng sâu đường về, nhìn hoa rơi nào nỡ, người ơi sao chẳng về...”*. Có thể nói đó là nỗi-nhớ-ba-chiều.

Cũng như các lĩnh vực khác, hạnh phúc lứa đôi thiết yếu cấu thành bằng lòng chân thành, một cuộc tình-vì-tình (love-match) chứ không là cuộc tình-vì-tiền (money-match) hoặc vì thứ gì khác, và chín chắn (biết rõ yếu điểm và nhược điểm của đối tượng mà vẫn “bằng lòng” về nhau). Muốn vậy, cả chàng và nàng đều cần lần lượt bước qua 5 cung bậc để đạt sự khôn ngoan, đó là 5T:

- 1. Thịnh lặng:** Tình sâu đậm và nồng nàn.
- 2. Tìm hiểu:** Lắng nghe và cân nhắc.
- 3. Tích lũy:** Luôn học hỏi về giới tính để chuẩn bị hôn nhân, gọi là thời kỳ “tiền hôn nhân”.
- 4. Thi hành:** Áp dụng và thi vị hóa.
- 5. Tập luyện:** Không ngừng học hỏi, dù đã là vợ chồng, luôn tế nhị, ý thức, luôn “tương kính như tân”.

Tuyệt đối không bao giờ suồng sã, cố chấp, hoặc để “người thứ ba” xuất hiện xen vào chuyện hai người, vì đó là những loại virus có khả năng đục khoét âm ỉ hạnh phúc lứa đôi một cách nhanh chóng và nguy hiểm. Quá bình thường, quá thực tế và quá đơn điệu dễ gây nhàm chán, thế nên phải biết thêm “gia vị” lãng mạn, vì bản chất phụ nữ rất lãng mạn, để thi vị hóa cuộc sống thực tế. Nên nhớ *lãng mạn* chứ đừng *lạng mạn*, *lãng quên*, *lãng phí* hoặc *lãng nhách*.

Chuyện gì, dù lớn hay nhỏ, thiết tưởng cần bàn luận để đạt được thỏa thuận chung, vì “thuận vợ, thuận chồng, tát biển Đông cũng cạn”. Đừng độc đoán, ngay cả việc “tỏ tình” hoặc “chuyện ấy”. Khi có sự đồng tâm nhất trí rồi, việc “tát cạn biển Đông” chẳng khó khăn chi! Hãy cùng Alexandre Mercereau “sẵn sàng hy sinh để chứng minh là mình biết sống”. Đồng thời, vợ chồng còn phải biết CỘNG hưởng niềm vui, NHÂN lên hạnh phúc, TRỪ bớt nhọc nhằn và đau khổ, không ngừng CHIA sẻ mà không CHIA rẽ hoặc CHIA lỵ bao giờ.

Là con người, ai cũng khao khát YÊU và ĐƯỢC YÊU. Dĩ nhiên, vì nhân vô thập toàn nên rất cần chiến thắng chính mình, quên mình để sống vì người mình yêu. Không mù quáng, không nhắm mắt đưa chân, nhưng yêu trọn vẹn bằng cả trái tim với một lý trí lành mạnh và sáng suốt. Bất luận lúc nào, dù

trẻ hay già, hai người đều cần có “con mắt nhà nghề” của nghệ sĩ để “có thể thấy điều vô thường trong sinh hoạt thường nhật”, kinh qua cuộc sống rất đời thường này. Hãy cứ ghen, nhưng ghen sao cho có trí tuệ, bản lĩnh, tế nhị, nhẹ nhàng mà thâm thúy. Quan trọng là luôn coi nhau bình đẳng, không thái quá về ngôn ngữ, cử chỉ và động thái. Mỗi người không còn là MỘT mà là BA người một lúc.

– **Người yêu:** Dịu dàng, chiều chuộng, tìm đến nhau, ánh mắt tha thiết,... Có thể siết chặt tay nhau “ấm áp” hơn, trên mức bình thường. Cũng có thể hôn, nhưng chỉ hôn tay hoặc hôn trán tỏ sự yêu thương và tôn trọng. Cái gì cũng có giới hạn của nó.

– **Người tình:** Lực hấp dẫn mạnh hơn, say đắm, độ cuồng nhiệt cao. Được quyền hôn môi, chày bồng, nhưng ở mức vừa phải, vì lúc đó “thế giới chỉ còn hai người”, và “rôm khô” rất “dễ cháy”. Tất cả đều ngọt ngào, quên mất “cay đắng là nơi thật thà”. Ca dao Việt Nam khuyên:

*Có nôm thì nôm ớt, nôm hành
Đừng nôm mật ngọt chành bành bụng em*

Và ca dao còn dặn dò thêm:

*Khi đi mẹ có dặn lòng
Chanh chua mua lấy, ngọt bồng đừng mua*

– **Người vợ/chồng:** Ngoài quyền lợi còn có bổn phận và trách nhiệm, với nhau và với con cái, đồng thời còn là cha và là mẹ. Tuy nhiên, không được xao nhãng lời ăn tiếng nói, thái độ, cử chỉ, và cả việc trang điểm (nhưng không đom đàng). Thống kê cho thấy rằng đa số các vụ ly hôn đều bắt nguồn từ phụ nữ, vì họ thường lải nhải, cần nhần, khó tính, xộc xệch, bốc đồng, vô ý tứ,...).

Quả thật, tình yêu và hôn nhân đều là những đa thức. Đơn giản mà phức tạp. Viên ngọc quý đựng trong chiếc bình dễ vỡ nên rất cần được nâng niu, bảo vệ và không ngừng chăm chút. Đó là “thuận buồm, xuôi gió” mà còn “gay go” đến vậy hưởng chi “mưa nắng thất thường”, thậm chí có lúc còn áp thấp hoặc phong ba bão táp.

Vì màu da, vì chủng tộc, vì giai cấp, lễ giáo phong kiến, vì quan niệm sai lầm và khắt khe, vì hoàn cảnh, vì thời thế, vì biết bao cái VÌ, BỞI, TẠI, NẾU, NHƯNG,... mà không ít những cuộc tình phải ngậm ngùi nước mắt khi cha mẹ đành lòng làm "tan ghé, xẻ bầy". Điển hình như Romeo và Juliette. Đó là chưa kể những cuộc tình trọng "bề ngoài" như Trương Chi – My Nương để rồi kẻ tương tư, người nuôi tiếc!

Ôi, chuyện của "Jack and Gill" (Chàng và Nàng)! Thương thì nói năm, nói mười, ghét thì như đổ nước đi. Có những nàng "kênh kiêu", chê ổng chê eo, mà quên rằng người con gái chỉ "có giá" một thời gian ngắn. Đến khi "ế" rồi thì đành chấp nhận "chấp vá", vì có lẽ chợt hiểu rằng "gái không chồng như cánh đồng không mưa" (Ngạn ngữ Ấn Độ), như tục ngữ nói: *"Gái có chồng như gông đeo cổ, gái không chồng như phản gổ long đanh, phản long đanh anh còn chữa được, gái không chồng chạy ngược chạy xuôi, không chồng khổ lắm chị em ơi!"*.

Không khinh suất gia phong lễ giáo, nhưng khi cần thì nàng cũng nên "mạnh dạn" bảo vệ tình yêu chân chính của mình, cho chính mình và cho người yêu. Nhưng cũng đừng "liều", đừng quá dẫn đo, quá câu nệ, quá lệ thuộc vào ai, miễn sao "phải chăng". Không hẳn "thế này là đúng" hoặc "thế kia là sai". Hãy yêu chân thành thì Thần Tình Yêu sẽ mách bảo bạn nên làm gì và cần tránh điều gì. Khi đó, không gì có thể chia cách được – dù đó là Tử Thần.

Một chút dỗi hờn, nếu biết khôn khéo, sẽ biến thành chất xúc tác khiến cho không chỉ tình yêu mà cả hôn nhân đều trở nên kỳ lạ, thú vị, đậm đà, quyến rũ, luôn là thế-giới-mới huyền diệu và thơ mộng, nơi hai người đồng hành có hoa thơm và cỏ lạ, cùng dìu nhau trên lối thi ca, cùng nghe cõi lòng rung lên những nốt trầm xao xuyến với nhịp điệu đặc biệt nhất. Tuyệt vời biết bao!

Về phần cha mẹ, không được ép buộc hoặc ngăn cản. Hãy để con cái tự do chọn bạn trăm năm, chỉ giúp lời khuyên và phân tích điều hơn lẽ thiệt, vì dù sao thì con cái cũng đã trưởng thành, và trước pháp luật, họ có đầy đủ tư cách pháp nhân của một công dân thực thụ, chịu trách nhiệm về các hành vi của

mình. Và lại, chúng ta đang sống ở thế kỷ XXI, phải tránh thói phong kiến kiểu “cha mẹ đặt đâu con ngồi đó”. Cha mẹ tưởng rằng con cái nên lấy người này hoặc người nọ mới có hạnh phúc, nhưng thực chất chỉ là lòng vị kỷ. Dựng vợ hoặc gả chồng cho con hay cho chính cha mẹ? Đừng quên đó là “chuyện riêng của hai người”, phụ huynh không nên “lạm quyền” kéo mà thay vì tạo hạnh phúc thì lại đẩy con vào chỗ khổ, gieo hận sâu cho con.

Tóm lại, tình yêu và hôn nhân đều nhất thiết phải sử dụng liên tục hai động từ TIN và GIÚP. Có vậy mới giữ trọn chữ Thủy Chung, không vì “sắc phai, hương nhạt” mà “cam đàn phụ quýt”. Yêu nhau bằng cả tâm hồn, lý trí và con tim chân thành thì tình yêu sẽ bền vững. Cái đẹp ngoại tại sẽ không thể tồn tại với thời gian, nhưng cái đẹp nội tại không thể bị tàn tạ. Ở đâu cũng vậy, cần có một tấm lòng để sống với nhau. Thật vậy:

Người xinh, cái bóng cũng xinh

Người tình, đến bạc đầu xanh vẫn tình

Đừng “có bé xé ra to” hoặc “vạch áo cho người xem lưng”, mà nên “đóng cửa bảo nhau” bằng sự chân tình, với lòng phục thiện, vì “yêu không là nhìn nhau mà là cùng nhìn về một hướng” (Saint-Exupéry), có vậy mới khả dĩ đồng hành với nhau dù mưa hay nắng. Con cái là gạch-nối-tình-yêu, nhưng khi đó lại càng cần phải khéo léo và tế nhị hơn.

Cố gắng hết sức đừng để “lời ru chia đôi”, vì lúc đó không chỉ buồn cả đôi mà còn tổn thương những mái đầu xanh vô tội. Biết bao trẻ em sống lang thang “bụi đời” chỉ vì khoảng giữa cha mẹ chúng chợt xuất hiện dấu TRỪ thay cho dấu CỘNG. Biết quên mình một chút mà dám quy trách nhiệm và nhận lỗi phần mình thì hẳn không bao giờ xảy ra chuyện gì đáng tiếc. Hối hận bao giờ cũng muộn màng!

Có cuộc hôn nhân như ý và sống hạnh phúc là điều ai cũng mong muốn, nhưng chính mình phải tích cực trước chứ không thể chỉ trông chờ ở “đối tượng”.

Để tạm kết, xin mượn lời của J. Langbern làm dấu dừng, khép lại trang viết ngắn ngủi này: *“Yêu người khác, chưa đủ, mà cần phải chứng minh điều đó”*.

Thu về trên Tây nguyên

Fx. Minh Đổ

Sau "Một mùa Giáng sinh khó quên ở Pàng Tiêng" năm 2011, tôi không quên câu hát của anh Thắng "Mùa Giáng sinh đến còn nhớ không em?" khi nhắc chúng tôi phải chuẩn bị cho những chuyến đi mới. Anh Chương ở Bình Lợi cho rằng để lâu thì dễ quên chẳng, nên những ngày tháng 7, anh em đồng tình mổ heo đất. Cũng được kha khá. Cả nhóm quyết định mỗi người mỗi tay, vận động thêm từ "*những tấm lòng cao cả*" để nhân Tháng kính Trái tim Vẹn sạch Đức Mẹ (tháng 8) sẽ làm một chuyến công tác mừng Mẹ. Biết được ý định của nhóm, Soeur TIN (Dòng Mến Thánh Giá Khiết Tâm) giới thiệu một cộng đoàn những người Dân tộc trên Tây nguyên, thuộc Giáo xứ Tân Hoà, Xã Êa-Tiêu, Huyện Cư-Kuin, tỉnh Daklak. Nơi đây nhiều bà con còn khó khăn cần được giúp đỡ, khích lệ để hoà nhập với đồng bào người Kinh.

Buổi tối thứ sáu đầu Thu, trên chuyến xe đêm trực chỉ Tây Nguyên, anh chị em trong nhóm thiện nguyện dâng lời nguyện xin Thiên Chúa giàu lòng thương xót chúc lành cho chuyến đi. Cả xe 15 người, trong đó ngoài 6 thành viên trong nhóm, còn lại là các vị ân nhân, bảo trợ. Rạng sáng xe đến thành phố Buôn Ma Thuột, anh chị em trong đoàn được quý Soeurs hướng dẫn tham quan Tòa Giám Mục, khu lưu niệm nhà Rông của tỉnh để có một cái nhìn tổng quan về miền cao nguyên phía tây của đất nước. Rời thành phố, trực chỉ quốc lộ 14 đến giáo xứ Tân Hoà cách trung tâm thành phố khoảng 30 km. Soeur Sáu, Soeur Hiền thuộc nhà Dòng tại đây đã có mặt đón đoàn. Quý Soeurs đã chuẩn bị đủ các tặng phẩm theo đề nghị của nhóm gửi tiền mặt lên trước đó gồm 200 phần quà là nhu yếu phẩm: Mì, nước mắm, bột ngọt, bột nêm, đường, muối. Mỗi phần trị giá 150 ngàn đồng, tổng trị giá là 30 triệu đồng. Sau bữa cơm trưa thanh đạm tại nhà xứ, đoàn nghỉ ngơi. Chiều xuống, Cha

Giuse Phùng Quốc Hiếu, chánh xứ, còn rất trẻ, thân mật tiếp đoàn và đề nghị anh chị em nhân chuyển đi bác ái lần này, dành thời gian hành hương Núi Đức Mẹ Giang Sơn. Thật là một niềm hạnh phúc vì chuyển đi “hai trong một” này. Chúng tôi không ngờ được dịp chiêm ngắm Mẹ Maria tại trung tâm Thánh Mẫu của Giáo phận. Cả đoàn lên núi với nhiều cảm xúc khó tả. Mẹ đây rồi, anh chị em oà vỡ niềm vui: *Avê Maria, con dâng lời chào Mẹ*. Cha Hiếu dâng Thánh lễ để cả đoàn cùng dâng lời tạ ơn Chúa, cầu nguyện, tôn vinh Mẹ. Mỗi người, từng người dâng lên Mẹ những lời nguyện xin. Cả đoàn hợp lòng cùng với những lời kinh nguyện sốt sắng.

Đoàn kết thúc buổi hành hương bằng Lời ca “XIN VÂNG” thăm thiết tình con thảo, xin Mẹ cho mỗi người trong đoàn, trong nhóm, cùng gia đình luôn biết vâng nghe Lời Chúa như Mẹ hôm qua, hôm nay và ngày mai, cũng như tương lai và suốt đời.

Từ trên núi Mẹ nhìn xuống, những cánh đồng lúa xanh tươi, những núi đồi hùng vĩ xa xa, ẩn dưới đó những buôn làng người anh em Dân tộc còn kham khổ, khó nghèo nhưng họ vẫn tin vào Chúa, Đấng hằng chở che nâng đỡ họ. Họ đang cần đến chúng con, chúng con biết mình còn phải làm gì? Và phải làm nhiều hơn nữa.

Màn đêm buông xuống, sau giờ cơm tối, anh chị em hàn huyên giao lưu với ông trưởng thôn cũng là một giáo dân ghé thăm. Bên chén trà, điếu thuốc mọi người trao đổi. Được biết Tân Hoà là một giáo xứ mới, được tách ra từ Giáo xứ Vinh Hoà phía trên. Hiện nay có đến 6000 giáo dân mà trong đó người dân tộc chiếm trên 1/3 thuộc 6 buôn làng gần đó. Nhà thờ Tân Hoà nguyên là một nhà nguyện giáo họ còn nhỏ bé, dự kiến trong tương lai sẽ được xây dựng lại. Nhà Giáo lý cần hơn, là nơi qui tụ giáo dục lứa tuổi mầm non, nơi các thiếu nhi học hỏi giáo lý, Lời Chúa; các đoàn thể công giáo sinh hoạt, được xây mới và đưa vào hoạt động trước. Vào ngày Chúa nhật, bà con dân tộc tụ về dâng lễ rất đông nên tạm thời vẫn về nhà thờ Vinh Hoà tham dự Thánh lễ vào buổi sáng.

Trải qua một đêm nghỉ tại nhà xứ Tân Hoà, mọi người được hưởng cái se lạnh vùng cao, cũng còn đó dư âm mát mẻ của trận mưa hôm trước. Sáng ra, cả đoàn thức sớm tham dự Thánh lễ và chuẩn bị gặp gỡ anh chị em Dân Tộc từ các buôn làng đến nhận quà do Cha xứ đã thông báo, sắp xếp từ trước. Nhìn những gương mặt háo hức của bà con, ai trong chúng tôi cũng dậy lên niềm thương cảm, tình đồng đạo, nghĩa đồng bào. Cám ơn các anh chị em đã chia sẻ với chúng tôi thân phận là người trong cùng một Bọc, trên đất nước này. Cám ơn những người anh chị em đồng đạo với chúng tôi, chúng mình còn có chung một Cha trên trời. Phần vật chất nhỏ bé của chúng tôi không đáng gì, nhưng anh chị em đã cho chúng tôi niềm hạnh phúc, biết sống chia sẻ. Chúng tôi được lớn lên nhiều lắm trong Thánh Thần qua những chuyến đi này.

Xin cám ơn cha sở, quý Souers, quý chức việc trong xứ đã tạo điều kiện cho anh chị em chúng tôi biết nghĩ đến người khác, biết sống đạo trong đời thường hôm nay. Xin cám ơn các vị ân nhân cùng đồng hành, ủng hộ những chuyến bác ái từ thiện của nhóm nhỏ Lòng Thương xót Chúa "TÀ PIÊNG" (*). (Chúng tôi tự chọn cho mình tên gọi này để ghi nhớ chuyến công tác mùa Giáng sinh 2011).

(viết từ chuyến công tác bác ái Tây nguyên)

() Nhóm Tà-Piên, một nhóm nhỏ các anh chị em được qui tụ qua việc tham gia cộng đoàn Lòng Chúa Thương xót trong Tổng giáo phận Sài Gòn.*

Quý vị có nhu cầu hiệp thông cầu nguyện, xin email về longthuongxotgp@yahoo.com để cộng đoàn cùng hiệp thông cầu nguyện.

Chạm Tơ Vàng

Maria Mỹ Ánh
CĐ LTX GX Hòa Bình

*Maria! Linh hồn con ớn lạnh
Run như run thần tử thấy Long nhan
Run như run hơi thở chạm tơ vàng
Nhưng lòng vẫn thấm nhuần ơn triu mến*

Hàn Mặc Tử (1912-1940) là một trong những nhà thơ nổi tiếng giữa thế kỉ 20. Tôi thích thơ ông vì ông là một nhà thơ Công giáo, có hai điều đặc biệt với tôi: ông rất yêu mến Mẹ Maria và ông khoảng tuổi với mẹ tôi (1914). Mẹ tôi thường kể về người bệnh phong: Bệnh nhân rất đau đớn vào những đêm trắng sáng. Có lẽ vì thế thi sĩ Hàn có những bài tuyệt cú về trăng. Một mình đối diện với ánh trăng tròn vành vạnh trên bầu trời trong xanh trong đêm thanh vắng với những cơn đau buốt tận xương. Và trong một lần suýt ngất đi, ông đã kêu tên Mẹ Maria trong cơn quặn quại đau đớn của thể xác và lạnh buốt của linh hồn. Ông có cảm giác Mẹ đã đến bên ông, gần đến độ hơi thở ông đã chạm vào ánh hào quang từ Mẹ như những sợi tơ vàng óng ánh, dịu êm từ tà áo Mẹ phủ lên người ông, và “ơn triu mến” của Mẹ choàng ngợp cả mảnh linh hồn lạnh lẽo, đau đớn và cô đơn khủng khiếp của ông chẳng? Hay con người “tội nghiệp” ấy được “thấm nhuần ơn triu mến” từ sự rúc rĩa của bệnh tật chẳng? Nhà thơ đã giữ bí mật ấy cho riêng mình về cõi bên kia!

Nhạc sĩ Trần Thiện Thanh đã xây lại mộ ông ở Gành Ráng (Qui Nhơn), trên một ngọn đồi của trại cùi Quy Phong nơi ông đã điều trị và ra đi. Trên bia mộ đặt một tượng Đức Mẹ BanƠn như đang dang tay ôm lấy nhà thơ mệnh bạc. NS Trần Thiện Thanh (ca sĩ Nhật Trường) nổi tiếng với bài hát Hàn Mặc Tử

trước năm 1975. Nhờ ơn tri ngộ mà nhạc sĩ và thi sĩ đã cùng gặp nhau trong cảm xúc thăng hoa về một phận người, một cuộc đời nhiều trầm luân, khổ hạnh, để từ đó phát tiết cho đời chút tinh hoa về ý nghĩa của sự sống!

Mẹ Maria đã đến với từng người qua từng số phận. Ta có cảm nhận điều tuyệt vời ấy hay không, nghĩa là ta đã đặt Mẹ ở chỗ nào trong trái tim ta? Mẹ ở đâu trong bộn bề cảm xúc về tình người, tình đời với thất tình lục đục đa mang? Khi chuyển nhau chuỗi Mân Côi trong Tháng Mười là ta chuyển cho nhau tình yêu của Mẹ Maria. Cùng nhau đọc chung một chuỗi Mân Côi là ta cùng nhau chia sẻ tình mẫu tử của Mẹ, và chúng ta cùng là anh chị em với nhau.

Tôi có đọc được một câu chuyện kể rằng: Một cậu sinh viên tốt nghiệp hạng ưu, được nhà trường cử đi dự hội nghị khoa học ở một thành phố lớn. Cả đêm thao thức không ngủ được vì quá vui sướng và rộn ràng trong lòng. Cậu lên tàu thật sớm, chọn cho mình một chỗ ngồi thật vừa ý. lát sau, một cụ già râu tóc bạc phơ lên ngồi gần cậu. Sau khi ổn định chỗ ngồi và tàu bắt đầu chạy, cụ lần trong áo rút ra một cốc tràng hạt và trịnh trọng làm Dấu Thánh rồi hôn lên chuỗi hạt một cách trìu mến. Cụ chìm vào trong thình lặng, nhắm nghiền đôi mắt, tay vẫn lần từng hạt một cách kiên nhẫn. Cậu sinh viên quan sát cụ già đầy sự tò mò và kiên nhẫn không kém. Khi cụ mở mắt, cậu mau mắn bắt chuyện: *"Thưa cụ, thời buổi khoa học hiện đại này người ta đã lên tới cung trăng mà cụ còn ngồi đây tin và lần những hạt nhỏ bé này sao?"*. Cụ già nhìn cậu cười thật hiền từ và cũng thật nhỏ nhẹ: *"Nhờ lần những hạt nhỏ bé này trong thình lặng và tin kính mà tôi đã nghĩ được bao việc lớn lao!"*. Rồi cụ lại nhắm mắt chìm vào trong thình lặng, suy niệm với những hạt nhỏ bé của mình...

Hôm sau, cậu đến chọn cho mình chỗ ngồi dành cho những sinh viên ưu tú ở hội trường. Xướng ngôn viên xuất hiện giới thiệu ý nghĩa của buổi Hội Nghị Khoa Học và trân trọng mời một nhà khoa học lừng danh lên đọc diễn văn khai mạc. Tiếng vỗ tay như muốn nổ tung cả hội trường khi nhà khoa học xuất hiện và cậu sinh viên kia không còn tin vào mắt của mình nữa,

vì cậu vừa thấy người bước lên sân khấu chính là cụ già cùng ngồi với mình trên chuyến tàu hôm qua. Khi cụ giới thiệu tên mình là Louis Pasteur thì cậu cảm thấy hổ thẹn tràn ngập cả người đến độ cậu không dám nhìn thẳng vào cụ, và cậu nhớ lại câu nói của cụ: *"Vì lẫn những hạt nhỏ bé này trong tinh lạng mà tôi đã nghĩ ra được bao điều lớn lao"*. Trong việc âm thầm lần chuỗi Mân Côi mà bác học Pasteur đã có hàng loạt phát minh, trong đó có cả vắc-xin cứu hàng triệu người bị chó dại cắn mà cậu cũng đã từng được học qua...

Biết đâu "những điều lớn lao của ông" chưa hẳn là những phát minh nhân loại biết đến và tri ân, nhưng là một lần được chạm vào ánh hào quang nơi tà áo Mẹ Maria! Cũng như thi sĩ Hàn Mặc Tử, bác học Pastuer đã mang theo bí mật ấy cho riêng mình về cõi vĩnh hằng!

Mỗi lần cầm chuỗi Mân Côi, lần những hạt bé bé ấy với lời **"Kính mừng Maria đây ơn phước..."** có thể ta không nghĩ được điều gì lớn lao đâu. Nhưng có một điều chắc ai cũng cảm nhận: Sự bình an, thanh thản, và tin yêu ngập lòng. Chuỗi Mân Côi với bốn Mầu nhiệm VUI, SÁNG, THƯƠNG, MỪNG là một chuỗi 20 lần **"xin cho con..."**, trong đó có 18 lần xin Mẹ giúp chúng ta vượt thắng những yếu đuối của xác thịt, và lần thứ 19 **"xin cho con được ơn chết lành trong tay Đức Mẹ"**. Đó là kết thúc chặng đời đầy khổ lụy, và lần thứ 20 **"xin cho con được thưởng cùng Đức Mẹ trên nước Thiên Đàng"**. Đó chỉ là giấc mơ hay có thể là sự thật còn tùy thuộc mỗi người có đồng hành với Mẹ đi hết "con đường thập giá" cùng với Đức Kitô hay không!

Tài liệu học tập Lòng Chúa Thương Xót rất mong sự đóng góp về bài vở và sự giúp đỡ của các nhà hảo tâm.

Mọi thư từ, bài vở xin vui lòng gửi trước ngày 15 hàng tháng theo địa chỉ email: longthuongxotgp@yahoo.com

Xin dùng chữ Unicode.

Gx Bình Hòa suy tôn Thánh Giá

Thom. Aq. TRÂM THIÊN THU

TGP SAIGON – Chiều ngày 14-9-2012, cộng đoàn Lòng Chúa Thương Xót (LCTX) Gx Bình Hòa (*) đã tôn vinh LCTX theo lịch luân phiên của giáo hạt Gia Định, đại diện của 14 giáo xứ trong hạt cùng về hiệp thông. Thánh lễ bắt đầu lúc 17 giờ, chủ tế là LM Phêrô Trần Văn Huyền, Dòng Đức Mẹ Lên Trời.

Đặc biệt hôm nay là lễ Suy Tôn Thánh Giá, bốn mạng của cộng đoàn LCTX Gx Bình Hòa. Chọn Thánh Giá làm bốn mạng sẽ là một “thách thức” lớn đối với cộng đoàn LCTX Gx Bình Hòa, vì phải có tình yêu “khác người” mới dám yêu Thánh Giá, tức là phải sống LCTX ở mức cao nhất. Nếu không, chúng ta không chỉ mắc nợ Chúa mà còn mắc nợ tha nhân. Trả xong món nợ yêu thương thì mới xứng đáng làm công dân Nước Trời.

Hôm nay có thêm điều đặc biệt nữa là lễ Suy tôn Thánh Giá năm nay lại đúng vào ngày Thứ Sáu, ngày Chúa Giêsu chịu khổ nạn và chịu chết vì thương xót nhân loại. Tất cả những sự trùng hợp này chắc chắn không ngoài Thánh Ý Chúa.

Thánh Phaolô có một ước muốn làm chúng ta có thể “nổi da gà” và “rợn tóc gáy”, hoàn toàn không giống ai: *“Ước chi tôi chẳng hãnh diện về điều gì, ngoài thập giá Đức Giêsu Kitô”* (Gl 6:14). Thập giá là biểu tượng của đau khổ, của nhục nhã. Sao lại hãnh diện về thập giá? Sao lại hãnh diện vì gặp đau khổ? Sao lại hãnh diện vì bị nhục nhã? Thật sở thích quá ngược đời!

Cũng vậy, cố giám mục Lambert de la Motte (16/1/1624-15/1/1679), vị thừa sai người Pháp, cũng đã có ý tưởng “không giống ai” nên mới sáng lập Dòng Mến Thánh Giá. Thích gì không thích lại thích Thánh Giá. Chắc hẳn ngài phải cảm nghiệm sâu sắc về Cuộc Khổ Nạn của Đức Kitô nên mới dám có “sở thích” kiểu đó!

Thập giá là biểu tượng của sự đau khổ hoặc bất hạnh, vì đó là hình phạt tội tặc và ghê gớm nhất thời đó, như ngày nay là án tử hình. Cuộc sống thường nhật cũng chẳng ai “mê” đau khổ, mà cố tránh như tránh quái vật hoặc ma quỷ vậy. Thế mà

những người thực sự yêu mến Đức Kitô lại “khoái” đau khổ. Quá ngược đời! Với người không có niềm tin vào Đức Kitô, thậm chí có thể ngay cả một số người nhận mình là người Kitô giáo, không thể hiểu được ý nghĩa của thập giá. Họ cho đó là đại dột, là ngu xuẩn, là điên rồ, là... “bó tay chấm com”.

Ai yêu thập giá mà bị người khác coi là điên khùng thì đừng ngại, đừng sợ. Tại sao? Vì Chúa Giêsu đã tiên phong làm “người điên” trước chúng ta, Ngài điên vì quá yêu chúng ta, điên vì yêu say mê, dù chúng ta chỉ là những tội nhân khốn nạn, hoàn toàn bất xứng với tình yêu Chúa. Thế nhưng đó lại là bằng chứng của LCTX (x. Rm 5:8). Thực sự chúng ta không thể nào hiểu nổi!

Chính Chúa Giêsu đã từng bảo chúng ta phải “từ bỏ mình” và “vác thập giá mình hằng ngày” (Mt 10:37-38; Mc 8:34; Lc 14:26-27), phải “qua cửa hẹp” (Mt 7:13), phải ăn chay, phải hãm mình, phải hy sinh, phải nhịn nhục, phải yêu kẻ thù (chứ không chỉ thích người cùng phe mình),... Toàn những điều “làm khổ mình” thôi. Khó lắm! Chúa không “chơi khăm” chúng ta mà chỉ muốn chúng ta “nên người”. Chứ Ngài “hô biến” một cái là chúng ta vào Thiên đàng cả đám ngay, nhưng Chúa muốn chúng ta tự thân cố gắng để có thể hiểu được ý nghĩa sâu xa và giá trị của sự đau khổ, đồng thời mới xứng đáng nhận phần thưởng, vì Ngài coi đó là “công phúc” riêng của mỗi người. Có ăn lạt mới biết thương mèo. Có khổ mới biết thương người khác.

Nhưng phàm nhân chúng ta quá yếu đuối, ưa nhàn rồi chứ không muốn “động chân, động tay”. Trong Kinh Phật có câu: *“Con người là nô lệ vì chưa hủy diệt được ý tưởng về bản ngã trong nội tâm”*. Đời là bể khổ mà! Và điều đó cũng cho thấy thực tế phũ phàng của con người: Yếu đuối và mỏng dòn!

Không hề oan uổng! Vì hằng ngày chúng ta lần Chuỗi LCTX, giúp tiền bạc và bỏ công sức đi làm từ thiện, hoạt động LCTX,... thế nhưng chúng ta đã thực sự sống đúng LCTX chưa? Chúng ta vì Chúa hay vì háo danh? Liệu chúng ta có can đảm nhận khuyết điểm?

Trong bài giảng, LM Phêrô có nhắc tới Thánh Faustina được Chúa Giêsu mặc khải là phải cầu nguyện cho các linh hồn, vì

bản tính con người yếu đuối nên rất nhiều linh hồn phải ở luyện ngục, và phải cầu nguyện cho các linh mục, vì linh mục hay giám mục cũng vẫn là con người với đủ thất tình và lục dục, mà Giáo hội rất cần những linh mục thánh.

LM Phêrô nói: *"Có chuyện kể rằng, một linh hồn giáo dân xuống luyện ngục và gặp một linh mục quen nên ngạc nhiên hỏi: 'Cha cũng ở đây à?'. Linh mục đưa ngón tay lên miệng: 'Su... su... suyt! Hồng y và giám mục đang ở trong kia kìa!'"*. Đúng là cười ra nước mắt. Điều đó cho thấy rằng ai cũng bình đẳng trước công lý của Chúa, ai sống tốt thì được thưởng, ai sống dở thì bị phạt. Đơn giản lắm, không ai có thể ý kiến ý cò chi cả!

Suy tôn Thánh Giá cũng là tôn kính LCTX. Nhưng không thể chỉ tôn kính LCTX ở nhà thờ mà phải đưa LCTX vào đời qua từng hơi thở của mình, tức là thể hiện LCTX trong việc yêu người qua từng ánh mắt, cử chỉ, thái độ, hành động,... Khó lắm chứ đâu khơi khơi như chúng ta tưởng! Suy tôn Thánh Giá và tôn kính LCTX thì phải **sống đức tin**, mà đức tin phải được thể hiện qua việc làm (x. Gc 2:17-18). Ai sống đức tin thì không phải quan ngại: Ai tin vào Đức Kitô thì không phải chết, mà được sống đời đời (x. Ga 3:15 & 36), và nhờ chính Danh Ngài mà được ơn tha tội (x. Rm 10:43).

Thánh Giá không là chuyện ngược đời hoặc điên rồ, LCTX không là chuyện vu vơ. Thánh Giá càng cay đắng càng ngọt ngào, LCTX càng sâu sắc càng đam mê. Thánh Phaolô nói: *"Anh em đừng có lầm tưởng: Thiên Chúa không để cho người ta nhạo báng đâu! Thật vậy, ai gieo giống nào thì sẽ gặt giống ấy. Ai theo tính xác thịt mà gieo điều xấu, thì sẽ gặt được hậu quả của tính xác thịt là sự hư nát. Còn ai theo Thần Khí mà gieo điều tốt, thì sẽ gặt được kết quả của Thần Khí là sự sống đời đời. Khi làm điều thiện, chúng ta đừng nản chí, vì đến mùa chúng ta sẽ được gặt, nếu không sờn lòng. Vậy bao lâu còn thời giờ, chúng ta hãy làm điều thiện cho mọi người, nhất là cho **những anh em trong cùng đại gia đình đức tin**"* (Gl 6:7-10).

Nói đến đức tin, thiết tưởng cũng nên nhắc đến Năm Đức Tin. Đức tin là điều tối cần thiết, quan trọng hơn cả phép lạ. Và

vì muốn chúng ta đào sâu về đức tin, tái tuyên xưng đức tin và được củng cố đức tin, Giáo hội chính thức khai mạc Năm Đức Tin vào ngày 11-10-2012 (sẽ kết thúc vào lễ Chúa Kitô Vua, 24-11-2013). Đây là thời gian hồng ân để chúng ta xem lại đức tin của mình, nhờ đó mà sẽ sống LCTX càng ngày càng đúng Tôn Ý của Chúa Giêsu.

Tiên trách kỷ, hậu trách nhân (trách mình trước, trách người sau). Chúa Giêsu cũng nói thẳng: *"Hỡi kẻ đạo đức giả! Lấy cái xà ra khỏi mắt người trước đã, rồi sẽ thấy rõ, để lấy cái rác trong con mắt người anh em!"* (Lc 6:41-42b). Thế gian nhiều loại người này, dù mức độ khác nhau, nên Chúa Giêsu rất ghét loại người "miệng nam mô mà bụng một bồ dao găm". Mỗi người hãy tự tra chiếc hàm thiếc vào "con ngựa chứng" của mình – tức là chính mình, để thuần hóa những thói hư và tật xấu mà sống khiêm nhường, sống hiền lành, hoàn thiện hơn: *"Hãy nên hoàn thiện như Cha trên trời là Đấng hoàn thiện"* (Mt 5:48).

Không sống giả nhân giả nghĩa, sống trong sạch và cương trực, đó là cách chúng ta suy tôn Thánh Giá, là sống LCTX, là "vác thập giá mình" mà theo bước Sư Phụ Giêsu lên Can-vê. Lên đó không phải để ngắm trời, ngắm đất, để thưởng ngoạn cảnh hữu tình, để hóng gió mát rồi ngâm thơ và ca hát, hoặc lên đó đốt lửa trại, mà **lên đó để "chết"**. Chết thật chứ không chết giả!

Nhưng rồi mọi đau khổ sẽ biến thành vinh quang, và người chết sẽ sống lại để được trường sinh. Chắc chắn đúng như Chúa Giêsu đã hứa với mỗi chúng ta. Trên cả tuyệt vời!

Lạy Chúa, xin giúp chúng con đủ biết yêu mến Thánh Giá và sống LCTX như Con Chúa đã tiên phong nêu gương, can đảm yêu mến Thánh Giá mà dám chết cho tội mình và chết vì chân lý. Chúng con cầu xin nhân Danh Thánh Tử Giêsu Kitô, Thiên Chúa cứu độ của chúng con. Amen.

(Gx Bình Hòa tọa lạc tại số 93/9 Nơ Trang Long, P. 11, Q. Bình Thạnh. Bản mạng là Đức Mẹ Vô Nhiễm.*

Thần Tượng

Maria Túc Lynh

Giáo hạt Gia Định

Là phụ nữ thì ai cũng thích đẹp. Tôi cũng không ngoại lệ, tôi cũng thường xuyên quan sát ai đẹp, ai hay, ai có điều gì đặc biệt để tôi cố gắng học hỏi hay ráng làm sao may mắn cho mình cũng được đẹp.

Nhưng cho dù thế nào tôi cũng không thấy thỏa mãn, dù tôi cố công thế nào thì tôi cũng không thấy vui và bình an thật sự. Dần dần tôi cũng không còn hứng thú khi tìm cái đẹp không bền vững. Cho đến một ngày tôi nghĩ phải tìm cho mình một thần tượng, và nhất định thần tượng đó phải là mục tiêu để tôi luyện tập sống tốt hơn. Điều quan trọng là tôi phải tìm và giữ cho mình có một cái đẹp bền bỉ mặc dù thời gian có trôi qua thế nào, thần tượng đó cũng phải là người thân thương nhất của tôi và luôn làm cho tôi thấy bình an khi ở bên người ấy.

Cuối cùng tôi cũng tìm được, đó cũng là một Phụ Nữ Trung Niên. Người đó, theo tôi, là đẹp toàn vẹn. Không những về tài đức mà sắc đẹp của Người luôn bền vững với thời gian.

Từ khi tôi bắt gặp và diện kiến với Phụ Nữ này tôi thấy mình đã thật sự an lòng và thoải mái. Vì Thần Tượng của tôi không những nâng đỡ, dìu dắt, hướng dẫn tôi, mà còn biện hộ cho tôi và hay xin những điều cần thiết cho cuộc sống của tôi. Xin được giới thiệu là Thần Tượng của tôi còn là một Nữ Luật Sư tràn đầy đức độ, luôn nhận lời biện hộ giúp cho tất cả mọi người mà không đòi hỏi bất cứ một chi phí nào. Không chỉ thế, Thần Tượng của tôi còn là một Lương Y tuyệt vời. Bà ấy luôn luôn mong chờ những bệnh nhân biết Bà đang hành nghề khắp nơi mà đến để Bà bốc thuốc giúp đỡ.

Và điều quan trọng cũng là trọng tâm của bài chia sẻ tâm tình này: Tôi xin hân hoan chia vui với quý vị là Bà Bác Sĩ của tôi vừa chăm sóc gìn giữ một “thiên thần nhỏ” toàn vẹn cho

đến ngày hôm nay. Cháu bé đã chào đời ở ngay chính bệnh viện Từ Dũ, sau những ngày bị hù dọa bởi những thầy thuốc nhẫn tâm nơi đó bảo rằng bé là dị thai phải “bỏ” sớm khi còn trong bụng mẹ.

Tôi còn nhớ cách đây không lâu, người thân của cô gái đó kể lại rằng tâm trạng của cô đã rất hoang mang khi nghe và nhận nhiều lời dọa cũng như những xét nghiệm vô lý từ những người mệnh danh là bác sỹ và hộ lý. Khi vừa nhận tin của cô gái, tôi lập tức dâng mẹ con cô ấy cho Bà Bác Sỹ nhân hậu của tôi. Và sau khi được thêm nhiều lời kêu cầu của những vị đạo đức và thánh thiện, mẹ con cô ấy đã được gìn giữ và chúc phúc cách đặc biệt. Thế là một thiên thần nhỏ xinh xắn đã chào đời trong sự vui mừng khôn xiết của người mẹ. Vừa chào đời bé đã đòi bú sữa mẹ. Tôi sung sướng và hạnh phúc lắm, tôi rất muốn giới thiệu với quý vị để quý vị có thể “nhờ vả” hay kêu cầu Bà Bác Sỹ tài ba này mọi nơi, mọi lúc.

Có lẽ bạn nghĩ tôi là một người giàu có và may mắn, vì tôi vừa tìm được một phụ nữ tài ba xuất chúng chấp nhận tôi làm “con gái yêu” để đứng mũi chịu sào cho cuộc đời tôi. Tôi vừa có được một bác sỹ riêng đầy lòng nhân đức, một luật sư tràn đầy bác ái và đức độ.

Xin trân trọng giới thiệu với quý vị đó là “Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp”.

Với Mẹ Maria, tôi có rất nhiều cách để gọi, gọi là “tình đầu” cũng được, gọi là “nhịp cầu trung gian tình yêu” của tôi với Chúa Giêsu cũng được, là “ân nhân” để vừa dẫn đưa vừa cứu giúp cũng được. Mẹ cũng là một Bà Luật Sư luôn tư vấn cho tôi một cách sáng suốt nhất, Bà quản lý cuộc đời và tài sản đức tin của tôi trong cuộc đời này. Mặc dù ngày tôi tìm đến với Mẹ chỉ vì tò mò và tình cờ trong một chuyến du lịch.

Nhận lời làm người chịu trách nhiệm cho cuộc đời tôi, Mẹ còn “bị” tôi muốn phải gìn giữ và tư vấn cũng như hướng dẫn cho những người thân cận của tôi, không chỉ chữa bệnh cho tôi mà còn phải chữa luôn cho những người thân của tôi nữa. Nhiều lúc tôi thấy tôi quá gây phiền phức, nhưng khi nhìn lên đôi mắt xinh đẹp hiền từ của Mẹ thì tôi cảm nhận rằng Mẹ

muốn tôi cứ chạy đến, không những vậy mà nên rủ thêm nhiều người bất hạnh khác chạy đến với Mẹ nữa. Tôi nhận ra Mẹ muốn nhắn nhủ với tôi rằng Mẹ không đành lòng nhìn các con thiếu thốn, khổ sở đâu. Cứ chạy đến đi, Mẹ không từ chối, Mẹ không ngại khó khi đi biện hộ, chữa trị và dẫn đưa chúng con đến với Người Con của Mẹ để chúng ta được hưởng những niềm an vui hạnh phúc bền vững và trọn vẹn.

Hoa Hậu, Thần Tượng, Luật Sư, Bác Sĩ, và Mẹ của tôi tuyệt vời thế đấy. Vì vậy, cả cuộc đời này tôi quyết không bao giờ xa rời Người!

Kính mời quý vị thử một lần tìm đến Phụ Nữ Tuyệt Vời này. Vì tò mò cũng được, hay vì muốn tìm một bến đỗ an bình sau thời gian bôn ba vất vả tìm kiếm mục đích cho cuộc đời mình. Đừng ngại đến với Người, tôi khẳng định là quý vị sẽ không thất vọng đâu!

Tháng Mười, cũng là tháng mà Giáo Hội Công Giáo dành để kính Đức Mẹ Mân Côi. Tôi chỉ là một “đứa trẻ” còn nhiều thiếu sót, một người cần nhiều lời biện hộ, một bệnh nhân cần được uống thuốc mỗi ngày cho đến hết đời. Cả đời này tôi chỉ biết xin Mẹ dạy tôi biết cách “xin vâng” và “làm theo Lời Người” một cách trọn vẹn nhất. Tôi chỉ biết xin dâng lên Mẹ tâm tình cảm tạ tuyệt đối về những gì Mẹ đã xin Chúa giúp tôi và ban cho tôi cũng như cho những người chung quanh tôi.

Xin quý vị hãy siêng năng lần hạt Mân Côi, như lời Mẹ khuyên khi hiện ra tại Fatima. Tôi xin bảo đảm rằng, sau khi đọc kinh Mân Côi, quý vị sẽ có được những ơn phúc rất tuyệt vời của Mẹ. Thậm chí quý vị còn được chữa lành bệnh bất ngờ!

Lạy Mẹ, với tâm tình trẻ thơ, con xin tận hiến tất cả những người thân thuộc của con cho Trái Tim Vô Nhiễm của Mẹ. Xin Mẹ cầu thay nguyện giúp cho chúng con những ơn ích cần thiết như trong tiệc cưới Cana năm xưa Mẹ đã xin cùng Chúa Giêsu, Con Yêu Dấu của Mẹ. Và con cũng xin Mẹ luôn dạy chúng con biết “xin vâng” trong mọi hoàn cảnh để chúng con sống đẹp lòng Chúa hơn. Amen.

Gx Bắc Dũng Tuyên hứa và ra mắt Ban Chấp Hành Cộng Đoàn LCTX

G. Phạm Đình Vinh

Thứ nhất: Vâng phục các mệnh lệnh của Giáo quyền.

Thứ hai: Sống trung thành với linh đạo LCTX là luôn luôn thỉnh cầu, thực hành và tín thác vào LCTX.

Thứ ba: Nhiệt thành làm tông đồ của LCTX để rao truyền và thiết lập cộng đoàn LCTX khắp nơi.

Đó là lời tuyên hứa long trọng của 120 đoàn viên LCTX vang lên trước mặt vị đại diện Hội Thánh, qua sự chứng kiến của cộng đoàn Dân Chúa, trong thánh lễ được cử hành tại nhà thờ Bắc Dũng (1) (giáo hạt Xóm Mới, TGP Saigon), đã nói lên tính trang nghiêm và thánh thiêng qua nghi thức tuyên hứa của các đoàn viên và lễ ra mắt Ban Chấp Hành CĐ LCTX (2) của Gx Bắc Dũng. Chủ tế là LM G.B. Võ Văn Ánh, đặc trách giáo dân kiêm Tổng linh hướng CĐ LCTX TGP Saigon, đồng tế là LM Giuse Trần Cao Thăng, Quản xứ Gx Bắc Dũng. Đặc biệt, hôm nay, 14-9-2012, toàn thể Giáo hội cùng mừng kính lễ Suy Tôn Thánh Giá.

Trước thánh lễ là phần rước kiệu, Linh Tượng LCTX được rước chung quanh nhà thờ khoảng 15 phút. Đúng 17 giờ, thánh lễ bắt đầu. Đến tham dự thánh lễ có đại diện BCH CĐ LCTX TGP Saigon, đại diện CĐ LCTX các giáo xứ trong giáo hạt Xóm Mới, đại diện các ban, ngành trong giáo xứ và đông đảo giáo dân.

Trong bài giảng, linh mục chủ tế nói về sự liên hệ giữa Thánh Giá và LCTX: "*Lễ Suy tôn Thánh Giá mời gọi chúng ta hãy mặc lấy Chúa Kitô để nhận được những vinh quang Nước Trời... Nhờ cái chết của Người trên Thập giá mà tội lỗi của chúng ta được tha, cho nên Thập giá là nơi phát sinh ra LCTX...*". Linh mục chủ tế còn dẫn chứng nhiều dụ ngôn thể

hiện Lòng Thương Xót của Chúa đối với con người, tất cả đều xuất phát từ sự “chạnh lòng thương”. Trong đó, ngài xoáy mạnh về 2 dụ ngôn: Người Làm Vườn Nho (Mt 20:1-16) và Người Cha Nhân Hậu (Lc 15:11-32).

Làm phép phù hiệu

Tiếp theo là nghi thức tuyên hứa của 120 đoàn viên và nghi thức ra mắt Ban chấp hành CĐ LCTX Gx Bắc Dũng. Cha chủ tế làm phép cờ đoàn, làm phép và trao phù hiệu cho từng đoàn viên với lời nhắn nhủ: *"Cờ đoàn là biểu hiện cho sự chiến thắng mọi tội lỗi; phù hiệu luôn nhắc nhở và bảo đảm cho mỗi đoàn viên được trung thành bền đỗ và ơn phần*

trong giờ lâm tử".

Sau phần trao phù hiệu là kinh Tận Hiến và lời tuyên thệ của các đoàn viên. Cha chủ tế trao Ủy nhiệm thư cho BCH, cũng là lời sai đi chính thức của Giáo hội: **"Hãy ra đi rao giảng Tin Mừng cho mọi người và làm chứng cho Lòng Chúa Thương Xót của Chúa"**. Nghi thức tuyên hứa diễn ra đơn giản nhưng hết sức trang trọng và đầy ý nghĩa.

Phụng vụ Lời Chúa hôm nay tập trung vào việc tôn vinh Thánh giá. Giáo hội muốn mọi người chiêm niệm về cái chết của Chúa Giêsu trên cây thập giá. Chính cái chết này đã khơi nguồn yêu thương và tha thứ cho nhân loại. Nói cách khác, Mầu nhiệm Thập giá chính là Lòng Chúa Thương Xót. Chính Chúa Giêsu đã hứa: *"Khi Tôi được giương cao lên khỏi mặt đất, Tôi sẽ kéo mọi người lên với Tôi"* (Ga 12:32).

Tuy nhiên, Chúa Giêsu cũng đặt điều kiện: *"Ai muốn theo Tôi, phải từ bỏ chính mình, vác thập giá mình hằng ngày mà theo"* (Lc 9:23). Đó mới là vấn đề!

Cộng đoàn LCTX Gx Bắc Dũng đã chọn lễ Suy Tôn Thánh Giá làm bốn mạng, nghĩa là đã định hướng cho cuộc đời mỗi đoàn viên, chấp nhận đau khổ để đi theo Chúa, mặc dù cuộc

sống của họ chắc chắn còn nhiều gian nan, khó khăn. Với người không hiểu biết thì đó là rối hơi, ngu xuẩn hoặc điên rồ, nhưng chắc hẳn các đoàn viên đã chọn cho mình một "lối đi hẹp nhất", dù đó là Đường Thập Giá. Đó là hồng ân: *"Chẳng ai đến với Tôi được, nếu Chúa Cha là Đấng đã sai Tôi, không lôi kéo người ấy, và Tôi, Tôi sẽ cho người ấy sống lại trong ngày sau hết"* (Ga 6:44).

**Cha Tổng LH CĐ LCTX TGP
Cha LH CĐ LCTX Gx
Và BCH CĐ LCTX Gx**

Sau huấn từ của linh mục linh hướng, đại diện CĐ LCTX giáo xứ ngỏ lời cảm ơn, và xin mọi người tiếp tục cầu nguyện cho CĐ LCTX giáo xứ, cách riêng cho BCH mới luôn chu toàn bốn phận để đưa CĐ LCTX giáo xứ ngày càng thăng tiến.

Sau Thánh lễ là phần giao lưu và chia sẻ niềm vui cùng CĐ LCTX giáo xứ. Tại buổi giao lưu, linh mục quản xứ đã bày tỏ niềm vui bằng bài hát "Một Cõi Đi Về" của cố NS Trịnh Công Sơn. Thật ấn tượng về giọng hát, có thể cha hát không hề thua kém ca sĩ, và cách diễn tả mang tính chuyên nghiệp.

Tiếp xúc với ngài, chúng tôi thấy ngài giản dị, bình dân, vui vẻ. Đặc biệt trong cách nói chuyện, ngài luôn thể hiện sự tin thác vào Chúa. Điều này, nơi anh chị em chúng tôi và những người đang làm công tác tông đồ LCTX, có thể vẫn còn thiếu sót, cần phải cố gắng nhiều hơn nữa.

(1) Nhà thờ Bắc Dũng tọa lạc tại số 31/330 đường Thống Nhất, P. 15, Q. Gò Vấp, với hơn 3000 giáo dân. Quản xứ hiện nay là LM Giuse Trần Cao Thắng, đồng thời cũng là cha linh hướng của CĐ LCTX giáo xứ. Nhà thờ được xây dựng từ năm 1992.

(2) BCH CĐ LCTX Gx Bắc Dũng gồm 4 anh/chị: Anh Phêrô Nguyễn Văn Thức (trưởng ban), Chị Maria Hoàng Thị Kính (phó ban), Anh Phanxico Xavie Trần Anh Thân (thư ký), và Chị Maria Nguyễn Thị Hồng Hạnh (thủ quỹ).

Đức Mẹ Sầu Bi thương xót Măng Đen

MINH LTX

Lần đầu tiên, vào ngày 15/9/2012 đã có hơn 30.000 người không kể lương, giáo, cả người dân tộc và Kinh đã lũ lượt tuôn về hành hương Đức Mẹ Măng Đen.

Tượng Đài Đức Mẹ Măng Đen ở cách Thị Xã KonTum 52 km, về hướng Đông Bắc và cách TP. Pleiku hơn 100 km. Theo như Giáo Phận KonTum, tượng được Đức Cha Paul Seitz Kim dựng từ năm 1971. Sau năm 1975 đến nay không ai biết về bức tượng này. Đến năm 2006,

sau khi có người gặp lại bức tượng, đã báo cho Đức Cha Micae Hoàng Đức Oanh; từ đó hàng năm dịp lễ Đức Mẹ Vô Nhiễm Nguyên Tội vào ngày 8/12, nơi đây đã được dâng thánh lễ. Số người đến tham dự chỉ khoảng 3.000 đến 6.000 người. Nhưng đây là lần đầu tiên với con số vượt hẳn và là ngày truyền thống hành hương chính thức của Giáo Phận.

Theo như dẫn giải của Linh Mục Phi Khanh Vương Đình Khởi trong lần hành hương về đây: Bức tượng Đức Mẹ có hai bàn tay bị cụt như người nữ tỳ đau khổ của Thiên Chúa, có khả

năng biểu hiện sự hiệp thông và hiệp nhất sâu sắc của Đức Mẹ với Con của mình và sự thông phần trọn vẹn của Mẹ vào trạng thái tự hủy, tự hạ tột độ của Chúa Giêsu nơi Thập Giá. Hai bàn tay Chúa Giêsu lúc bị đóng đinh, càng trở nên mạnh mẽ. Cũng thế, dường như Đức Mẹ Măng Đen muốn cho mọi người hiểu rằng, hai bàn tay của Mẹ tuy bị cắt, nhưng vẫn “Thiêng” và hữu hiệu nhờ Chúa Thánh Thần. Qua đó, lời chuyển cầu của Mẹ đã lôi kéo nhiều người đến với Chúa Giêsu...

Vừa qua, cũng trong dịp đi hành hương kinh lý đến linh địa Măng Đen, đặc sứ Tòa Thánh Gerelli cũng đã đồng ý với Giáo Phận để chọn ngày Lễ Đức Mẹ Sầu Bi là ngày hành hương truyền thống của Giáo Phận tại Đức Mẹ Măng Đen. Qua huấn từ Ngài đã mời gọi tín hữu hãy trở nên đôi tay của Mẹ để cứu giúp mọi người quanh mình. Sau đó Đức Tổng Giám Mục Gerelli đã hỏi ai đồng ý làm cánh tay nối dài của Mẹ. Tất cả mọi người có mặt đều giơ tay ...

Tháng 9 ở vùng Tây nguyên đất đỏ thường có mưa dầm, khiến bùn sinh lây lội trơn trượt; và nhất là đường đèo dốc cao, quanh co hiểm trở khiến sự di chuyển rất khó khăn và nguy hiểm. Tuy nhiên phép lạ của Đức Mẹ Sầu Bi đã thương xót Măng Đen, khiến Đại lễ diễn ra trong bầu khí dịu mát tốt lành. Có hơn 5.000 xe khách các loại từ 7 chỗ đến 45 chỗ, và hơn 10.000 xe gắn máy lưu thông an toàn. Hàng đoàn người khách hành hương tuôn về như dòng chảy cuồn cuộn, tràn đầy khí thế; như làm thức dậy sự hùng vĩ của núi rừng tây nguyên. Sau khi đã dự lễ và đón nhậnƠn Toàn Xá họ đã ra về với lòng tràn đầy hân hoan, vì cảm nghiệm được tấm lòng từ bi ủi an của Đức Mẹ Măng Đen.

Tiếng kêu cứu của những thai nhi

Vô danh

Những năm qua tại TP.Pleiku, tỉnh Gia Lai, đã có hơn 10.000 thai nhi bị bỏ rơi, được tập kết chôn cất tại nghĩa trang thai nhi Pleiku. Đây là công đức của Linh Mục Phêrô Nguyễn Văn Đông (Nhà Thờ Thăng Thiên) và những người tự nguyện dẫn thân, như anh Nguyễn Phước Phụng, Nguyễn Văn Lễ và (Bà ngoại đồng nhi) - Lê Thị Tâm đã ngoài 70 tuổi.

Hiện nay, tình trạng suy đồi đạo đức đã dẫn đến tệ nạn phá thai ngày càng trầm trọng; khiến cho bao linh hồn thai nhi đã than oán...

Tiếng kêu: Con muốn sống

Con muốn tỏ cho mẹ cha được biết
Con đã là người với **tim óc, tứ chi**
Mẹ cha đừng nghĩ, con chẳng biết gì
Chỉ có nói là con chưa biết nói

Hãy sinh con ra! Nghe theo tiếng gọi
Của chính con - Của nhân loại lương tri
Cho con thành người - Con mong mọi quá đi!
Nhấn tâm giết - Tội sát nhân gớm ghiếc!

Con, kết tinh của tình yêu tha thiết
Của mẹ cha - Của linh khí, anh hoa
Của yêu thương - Của tình ái chan hòa
Của son sắt - Của tơ duyên vĩnh cửu!

Sao giờ đây mẹ cha lại dè bủ
Chính đứa con, giọt máu của mẹ cha?
Chính đứa con đã kết nụ đơm hoa
Từ ân ái - từ tình yêu trân quý?

Con lạy mẹ cha trăm ngàn lạy nữa.
Hãy để con - Cho con được sinh ra!
Ngày chào đời bằng tiếng khóc oa oa
Chính là ngày con vô cùng sung sướng!

Xin hãy gắng - Hãy thương con, rộng lượng
Mẹ cha không tui hổ bởi con đâu
Con nằm đây, hai tay chắp, khẩn cầu
Xin Thượng Đế cho mẹ cha **can đảm!**
Cha thương con! Chớ giết con, mẹ nhé!

GIÁO DỤC KITÔ GIÁO

Tình dục và hôn nhân theo Kitô Giáo

Gioakim Trương Đình Giai

(Kỳ 3)

Quan hệ vợ chồng và quan hệ ngoài hôn nhân

- Sự kết hợp đúng đắn giữa vợ chồng bao hàm một món nợ tình, điều này thỏa mãn tinh thần còn tình trạng thứ hai vì nó không bao hàm sự công bằng nào cả mà chỉ là sự giao hợp thân xác không có tình yêu thương nó không bao giờ nuôi dưỡng tinh thần nhưng chỉ để lại cảm giác trống vắng và nỗi căm ghét tiềm tàng.

- Tình trạng thứ nhất tổng hợp quan hệ xác hồn, tình trạng thứ hai làm cho quan hệ ấy trở nên căng thẳng. Trong khi tinh thần khát khao hiệp nhất, xác thịt hướng đến sự chia cắt qua tình trạng chung chạ của nó.

▪ **Thần thánh hóa tình dục là tách biệt tình dục với linh hồn và Thiên Chúa**

- Thánh Kinh ghi lại những người xưa thần thánh hóa cái bụng của mình, còn thời đại của ta thì thần thánh hóa tình dục. Con người ngày nay được mô tả như một cái túi sinh lý chứa đầy dục tính tâm lý.

- Thần thánh hóa tình dục là biến nó thành mục đích thay vì coi nó là phương tiện, là tách biệt nó với linh hồn và Thiên Chúa.

Khao khát và nhàm chán

- Tình dục luôn bị giằng co giữa khao khát và hụt hẫng giữa thèm muốn no thỏa, và chán chường, giữa ước muốn và thỏa mãn, con tim con người thắc mắc: Tại sao mình phải ở trong tình trạng này? Khi đã no thỏa, "anh" hay "em" biến mất theo nghĩa là không còn cần "anh" hay "em". Khi thèm muốn tái xuất hiện, "anh" hay "em" lại trở thành nhu cầu. Thật bạc bẽo!

- Khi được yêu quá nhiều thì cảm thấy dư thừa, còn ít lại cảm thấy hụt hẫng, trống vắng. Thật nghịch lý!

▪ Thật ra no thỏa là ngôn ngữ của tình dục thuần túy xác thịt tách biệt khỏi tình yêu còn tình yêu vốn là vị tha, trao ban không bao giờ có giới hạn.

"Quả tim chúng ta được tạo nên cho Thiên Chúa và nó chỉ có thể thỏa mãn trong Ngài mà thôi".

▪ Câu trả lời cho mỗi căng thẳng này thật hiển nhiên: quả tim con người được tạo nên cho Thánh Tâm Tình yêu, nên không ai và không gì ngoài Thiên Chúa có thể thỏa mãn được con người. Con tim có lý khi khao khát sự vô hạn. Con tim sai lầm khi tìm cách thay thế sự vô hạn bằng người yêu, bạn đời, hay tình dục hữu hạn.

▪ Để giải quyết mỗi căng thẳng này cần phải nhận ra rằng sự nhầm lẫn mà mỗi căng thẳng này mang lại nhắc nhở chúng ta rằng chúng ta đang trên cuộc lữ hành tiến đến Tình yêu đích thực.

Thú vui xác thịt có thể tạo nên niềm vui tâm hồn nếu...

▪ Sự giằng co giữa điều tức thời và điều bên trong biến mất vì sự hưởng thụ thú vui xác thịt tức thời trở nên cơ hội vui tươi trong tâm hồn vì biết rằng ta dùng nó vì ý muốn của Thiên Chúa và vì phần rỗi của cả hai linh hồn.

▪ Việc tổng hợp đời sống được hoàn tất khi mọi bản năng hợp thành một thể thống nhất với tinh thần và được biến trở nên hữu ích cho những lý tưởng của tinh thần.

Hôn nhân là ơn gọi để Thiên Chúa thâm nhập tình yêu

▪ Đối với Kitô hữu trong hôn nhân, không có chuyện chọn lựa giữa thân xác và linh hồn hay tình dục và tình yêu. Kitô hữu phải chọn lựa cả hai cùng lúc.

▪ Hôn nhân là một ơn gọi để Thiên Chúa thâm nhập tình yêu. Bằng cách này, ước mơ hạnh phúc của cô dâu và chú rể thực sự trở thành hiện thực không chỉ trong họ nhưng qua họ. Giờ đây hai người yêu nhau không phải như họ mơ mộng họ sẽ là mà như Thiên Chúa mong ước họ là.

▪ Muốn giải tỏa mỗi căng thẳng đó cần phải ý thức rằng cần phải có ba để thực hiện tình yêu.

Chức năng sinh dục không thể thỏa mãn con tim

- Chỉ có Thiên Chúa mới có thể ban điều con tim khát khao. Trong tình yêu người Kitô hữu thực sự, người vợ chồng nhìn thấy Chúa đến qua tình yêu của họ. Nhưng không có Thiên Chúa, sự vô hạn phải được tìm kiếm nơi sự hữu hạn nghĩa là thu quả sung từ cây khế. Sự đời đời hiện hữu trong linh hồn và mọi chủ thuyết duy vật của thế gian không thể búng nó ra được.

- Thảm kịch của những chủ trương duy vật của thời đại chúng ta xuất phát từ việc cố tìm làm sao khiến chức năng sinh dục thỏa mãn khát vọng vô hạn của linh hồn.

Ta có thể chối bỏ Chúa nhưng không thể không cần đến Ngài

- Chính điều đó gây ra những mặc cảm và những tâm trí bất ổn và những tòa án ly hôn. Nó giống như là từ chối để mọi từ ngữ của một cuốn sách trên bìa. Loại trừ Thiên Chúa ra khỏi tình yêu nhân loại, chỉ còn là sự thay thế sự vô hạn bằng sự lặp lại ác nghiệt.

- Nhu cầu về Thiên Chúa không bao giờ biến mất. Những ai chối bỏ sự hiện hữu của nước vẫn khát, và những ai phủ nhận Thiên Chúa vẫn ước muốn Ngài trong sự thèm muốn Chân Thiện, Mỹ, là chính Ngài.

"Anh em thuộc về Đức Kitô, và Đức Kitô thuộc về Thiên Chúa"

- Con người đầu đội trời chân đạp đất, chân ở trong bùn đất nhưng cánh thì lại trên trời. Con người có cảm giác giống như thú vật và ý tưởng giống thiên thần, nhưng chẳng phải thuần túy thú vật và cũng chẳng phải thuần tinh thần như Pascal nói: "*Con người không phải là thiên thần cũng chẳng phải là thú vật*" ("*L'homme n'est ni ange ni bête*"). Con người là một sự kết hợp mâu nhiệm giữa thân xác và linh hồn, với một thân xác thuộc về một linh hồn, và linh hồn bất toàn nêu không có thân xác.

- Trật tự đúng đắn là thân xác từng phục linh hồn và cả con người từng phục Thiên Chúa.

(Còn tiếp)

Hiệp thông

Cầu nguyện

- Một gia đình xin CĐ LCTX cầu nguyện cho con bị bệnh ung thư luôn biết tin thác vào Chúa, xin Chúa ban thêm sức mạnh để có thể chịu đựng được những cơn đau, vâng theo Thánh ý Chúa.
- 13 người xin Chúa ban ơn bền đỗ.
- 30 người xin CĐ LCTX cầu nguyện cho gia đình được bình an, thoát khỏi sự khó khăn, và xin thánh hoá công việc, gặp mọi sự thuận lợi.
- 7 gia đình đang gặp khó khăn về công nợ, xin cầu nguyện cho có khả năng trả được nợ và luôn được bình an trong Chúa.
- 40 người xin Chúa ban cho có công ăn việc làm ổn định.
- 3 người xin Chúa thương, ban cho Giáo hội luôn luôn được hiệp nhất.
- 27 người xin ơn như ý.
- 15 người xin Chúa ban ơn vững mạnh đức tin.
- Xin hiệp dâng lời cầu nguyện cho các quý ân nhân còn sống hay đã qua đời, luôn đón nhận được Lòng Chúa Thương Xót.
- 20 người xin Chúa giúp giải quyết được những khó khăn gia đình.
- 50 người xin tin thác vào Chúa trong mọi hoàn cảnh.
- Một người xin Chúa ban cho sớm được hàn gắn với chồng.
- 34 người xin ơn chữa lành bệnh tật cả phần hồn lẫn phần xác.
- 5 người xin Chúa thánh hóa bản thân và gia đình.
- 3 gia đình xin Chúa ban cho con siêng năng đi lễ và làm việc bác ái.

Mục Lục

✠ Lá Thư Linh Hương: Kinh Mân Côi	02
✠ Sống Lời Chúa	06
✠ Học Hỏi Linh Đạo	
◆ Tìm hiểu TĐ Thiên Chúa giàu lòng xót thương (B6)	15
✠ Bài Học Từ Cuộc Sống	
◆ Thầy thuốc của Lòng Chúa Thương Xót	19
✠ Chuỗi Mân Côi dạy chúng ta cầu nguyện	23
✠ Những Lời Khôn Ngoan	27
✠ Tin Tức – Sinh hoạt: Gx Thánh Tịnh tín thác LCTX	29
✠ Diễn Đàn	
◆ Kinh Mân Côi góp phần xây dựng nhân loại mới	30
◆ Chuyện tình yêu – hôn nhân	34
◆ Thu về trên cao nguyên	40
◆ Chạm tơ vàng	43
◆ Gx Bình Hòa suy tôn Thánh giá	46
◆ Thần tượng	50
◆ Gx Bắc Dũng: Tuyên hứa & ra mắt BCH CĐ LCTX	53
✠ Đức Mẹ Sầu Bi thương xót Măng Đen	56
✠ Tiếng kêu cứu của thai nhi	58
✠ Giáo dục Kitô giáo	
◆ Tính dục và hôn nhân theo Kitô giáo (Kỳ 3)	60
✠ Hiệp Thông Cầu Nguyện	63